

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 236

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 58

20 iulie 2015

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2015/C 236/01

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2015/C 236/02

Cauza C-546/12 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 21 mai 2015 – Ralf Schröder/Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP), Jörn Hansson [Recurs — Protecția comunitară a soiurilor de plante — Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP) — Regulamentul (CE) nr. 2100/94 — Articolele 20 și 76 — Regulamentul (CE) nr. 874/2009 — Articolul 51 — Cerere de inițiere a procedurii de declarare a nulității protecției comunitare — Principiul instrumentării din oficiu — Procedura în fața camerei de recurs a OCSP — Elemente de probă substanțiale] 2

RO

2015/C 236/03	Cauza C-182/13: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 13 mai 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Industrial Tribunal (Irlanda de Nord) – Regatul Unit) – Valerie Lyttle și alții/Bluebird UK Bidco 2 Limited (Trimitere preliminară — Politica socială — Concedieri colective — Directiva 98/59/CE — Articolul 1 alineatul (1) primul paragraf litera (a) — Noțiunea „unitate” — Metode de calcul al numărului de lucrători concediați).	2
2015/C 236/04	Cauza C-352/13: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 21 mai 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Dortmund – Germania) – Cartel Damage Claims (CDC) Hydrogen Peroxide SA/Akzo Nobel NV, Solvay SA/NV, Kemira Oyj, FMC Foret, SA [Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Competență judiciară în materie civilă și comercială — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Competențe speciale — Articolul 6 punctul 1 — Acțiune formulată împotriva mai multor pârâți care au domiciliul în diferite state membre și care au participat la o înțelegere declarată contrară articolului 81 CE și articolului 53 din Acordul privind Spațiul Economic European, pentru a obține obligarea în solidar a acestora la plata de daune interese și furnizarea de informații — Competența instanței sesizate în privința copărașilor — Desistare față de pârâtul cu domiciliul în statul membru în care se află instanța sesizată — Competența în materie delictuală sau cvasidelictuală — Articolul 5 punctul 3 — Clauze atributive de competență — Articolul 23 — Punerea în aplicare eficace a interdicției privind înțelegerile].	3
2015/C 236/05	Cauza C-392/13: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 13 mai 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona – Spania) – Andrés Rabal Cañas/Nexea Gestión Documental SA, Fondo de Garantía Salarial (Trimitere preliminară — Politica socială — Concedieri colective — Directiva 98/59/CE — Noțiunea „unitate” — Modalități de calcul al numărului de lucrători concediați)	4
2015/C 236/06	Cauza C-399/13 P: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 4 iunie 2015 – Stichting Corporate Europe Observatory/Comisia Europeană, Republica Federală Germania [Recurs — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Accesul la documentele instituțiilor europene — Documente referitoare la negocierile comerciale dintre Uniunea Europeană și Republica India — Acces integral — Refuz]	5
2015/C 236/07	Cauza C-445/13 P: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 7 mai 2015 – Voss of Norway ASA/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) [Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Semn tridimensional constituit din forma unei sticle cilindrice]	6
2015/C 236/08	Cauza C-497/13: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 4 iunie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden – Țările de Jos) – F. Faber/Autobedrijf Hazet Ochten BV (Trimitere preliminară — Directiva 1999/44/CE — Vânzare de bunuri de consum și garanțiile conexe — Statutul cumpărătorului — Calitatea de consumator — Neconformitatea bunului livrat — Obligația de a-l informa pe vânzător — Neconformitate care a devenit aparentă în termen de șase luni de la livrarea bunului — Sarcina probei).	6
2015/C 236/09	Cauza C-516/13: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 13 mai 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Dimensione Direct Sales srl, Michele Labianca/Knoll International Spa (Trimitere preliminară — Drept de autor — Directiva 2001/29/CE — Articolul 4 alineatul (1) — Dreptul de distribuie — Noțiunea „distribuie către public” — Ofertă de vânzare și publicitate făcută de un comerciant dintr-un stat membru pe site ul său internet, prin poștă și în presă într-un alt stat membru — Reproduceri ale unor piese de mobilier protejate prin dreptul de autor, oferite spre vânzare fără consimțământul titularului dreptului exclusiv de distribuie — Ofertă sau publicitate care nu conduce la achiziționarea originalului sau a copiilor unei opere protejate).	7

2015/C 236/10	Cauza C-536/13: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 13 mai 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Lituania) – „Gazprom” OAO [Trimitere preliminară — Spațiu de libertate, securitate și justiție — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Domeniu de aplicare — Arbitraj — Excludere — Recunoașterea și executarea sentințelor arbitrale străine — Somație emisă de o instanță arbitrală dintr-un stat membru — Somație care vizează interzicerea inițierii sau a continuării unei proceduri în fața unei instanțe dintr-un alt stat membru — Competența instanțelor dintr-un stat membru de a refuza recunoașterea sentinței arbitrale — Convenția de la New York].	8
2015/C 236/11	Cauza C-543/13: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 4 iunie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Centrale Raad van Beroep – Țările de Jos) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank/E. Fischer-Lintjens (Trimitere preliminară — Securitatea socială a lucrătorilor migranți — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Articolul 27 — Anexa VI rubrica R punctul 1 literele (a) și (b) — Noțiunea „pensii sau indemnizații datorate în temeiul legislației a două sau mai multe state membre” — Prestații în natură — Acordare retroactivă a unei pensii în temeiul legislației statului membru de reședință — Beneficiul unor prestații privind îngrijiri medicale supus condiției încheierii unei asigurări de sănătate obligatorii — Certificat de neasigurare în temeiul legislației privind asigurarea de sănătate obligatorie din statul membru de reședință — Lipsa subsecventă a obligației de cotizare în acest stat membru — Revocare retroactivă a acestui certificat — Imposibilitate de afiliere retroactivă la o asigurare de sănătate obligatorie — Întreruperea acoperirii riscului de boală printr-o astfel de asigurare — Efectul util al Regulamentului nr. 1408/71)	9
2015/C 236/12	Cauza C-560/13: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 21 mai 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Finanzamt Ulm/Ingeborg Wagner-Raith (Trimitere preliminară — Libera circulație a capitalurilor — Derogare — Circulația capitalurilor care implică prestarea de servicii financiare — Reglementare națională care prevede impozitarea forfetară a veniturilor din capitaluri care provin din participații la fonduri de investiții din străinătate — Fonduri negre).	10
2015/C 236/13	Cauza C-579/13: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 4 iunie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Centrale Raad van Beroep – Țările de Jos) – P, S/Commissie Sociale Zekerheid Breda, College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amstelveen [Trimitere preliminară — Statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung — Directiva 2003/109/CE — Articolul 5 alineatul (2) și articolul 11 alineatul (1) — Legislație națională care impune resortisanților țărilor terțe care au dobândit statutul de rezident pe termen lung o obligație de integrare civică, atestată prin examen, sub sancțiunea amenzi]	10
2015/C 236/14	Cauza C-657/13: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 21 mai 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Düsseldorf – Germania) – Verder LabTec GmbH & Co. KG/Finanzamt Hilden (Trimitere preliminară — Fiscalitate — Libertatea de stabilire — Articolul 49 TFUE — Restricții — Perceperea eșalonată a impozitului referitor la plusvalorile latente — Menținerea repartizării competenței de impozitare între statele membre — Proportionalitate)	11
2015/C 236/15	Cauza C-678/13: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 4 iunie 2015 – Comisia Europeană/Republica Polonă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — TVA — Directiva 2006/112/CEE — Anexa III — Aplicarea cotei reduse a TVA-ului echipamentelor medicale, materialului auxiliar și celorlalte aparate, precum și produselor farmaceutice).	11
2015/C 236/16	Cauza C-682/13 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 4 iunie 2015 – Andechser Molkerei Scheitz GmbH/Comisia Europeană (Recurs — Sănătate publică — Lista aditivilor alimentari autorizați în produsele alimentare — Glicozide de steviol — Condiții de admisibilitate — Interesul de a exercita acțiunea).	12

2015/C 236/17	Cauza C-5/14: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 4 iunie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Hamburg – Germania) – Kernkraftwerke Lippe-Ems GmbH/Hauptzollamt Osnabrück (Trimitere preliminară — Articolul 267 TFUE — Procedură incidentă de control al constituționalității — Examinarea conformității unei legi naționale atât cu dreptul Uniunii Europene, cât și cu Constituția statului membru în cauză — Posibilitatea unei instanțe naționale de a sesiza Curtea de Justiție cu o trimitere preliminară — Reglementare națională care prevede perceperea unei taxe pe utilizarea de combustibil nuclear — Directivele 2003/96/CE și 2008/118/CE — Articolul 107 TFUE — Articolele 93 EA, 191 EA și 192 EA)	13
2015/C 236/18	Cauza C-15/14 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 4 iunie 2015 – Comisia Europeană/MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. (Recurs — Ajutor de stat — Acord între Ungaria și întreprinderea petrolieră și de gaz MOL cu privire la taxele de exploatare minieră legate de extracția de hidrocarburi — Modificare ulterioară a regimului legal prin care se majorează nivelul taxelor — Majorare a taxelor neaplicată MOL — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața comună — Caracter selectiv) . .	14
2015/C 236/19	Cauza C-53/14 P: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 21 mai 2015 – JAS Jet Air Service France (SARL)/Comisia Europeană (Recurs — Uniunea vamală și Tariful vamal comun — Codul vamal comunitar — Articolul 239 — Regulament de punere în aplicare a Codului vamal — Articolul 905 — Import de pantaloni din jeans care provin din Statele Unite — Taxe la import — Decizie prin care remiterea acestor taxe este declarată nejustificată — Lipsa unei „situații speciale”)	14
2015/C 236/20	Cauza C-65/14: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 21 mai 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal du travail de Nivelles – Belgia) – Charlotte Rosselle/Institut national d’assurance maladie-invalidité (INAMI), Union nationale des mutualités libres (UNM) (Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 92/85/CEE — Măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează — Articolul 11 punctele 2 și 4 — Funcționar public disponibilizat pentru interese personale în scopul ocupării unui loc de muncă în calitate de salariat — Refuzul de a-i acorda o prestație de maternitate pentru motivul că, în calitate de salariată, nu a efectuat stagiul care dă dreptul la anumite prestații sociale).	15
2015/C 236/21	Cauza C-161/14: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 4 iunie 2015 – Comisia Europeană/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Articolul 98 alineatul (2) — Punctul 10 din anexa III — Cotă redusă de TVA aplicabilă pentru livrarea, construirea, renovarea și transformarea locuințelor, ca parte a politicii sociale — Punctul 10a din anexa III — Cotă redusă de TVA aplicabilă pentru renovarea și repararea locuințelor private, cu excepția materialelor care reprezintă o parte semnificativă a valorii serviciului prestat — Legislație națională care aplică o cotă redusă de TVA pentru prestările de servicii de instalare a „materialelor care permit economisirea energiei” și pentru livrările unor astfel de materiale).	15
2015/C 236/22	Cauza C-195/14: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 4 iunie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Teekanne GmbH & Co. KG [Trimitere preliminară — Directiva 2000/13/CE — Etichetarea și prezentarea produselor alimentare — Articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (i) și articolul 3 alineatul (1) punctul 2 — Etichetare de natură să inducă cumpărătorul în eroare asupra compoziției produselor alimentare — Lista ingredientelor — Utilizarea mențiunii „aventură zmeură-vanilie”, precum și a unor imagini cu zmeură și cu flori de vanilie pe ambalajul unei infuzii de fructe care nu conține aceste ingrediente].	16

2015/C 236/23	Cauza C-262/14: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 21 mai 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunalul Neamț – România) – Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate în rezervă și în retragere (SCMD)/Ministerul Finanțelor Publice (Trimitere preliminară — Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Directiva 2000/78/CE — Articolul 2, articolul 3 alineatul (1) și articolul 6 — Interzicerea discriminării pe motive de vârstă — Discriminare operată în funcție de apartenența la o categorie socioprofesională sau de locul de muncă — Legislație națională care interzice, în anumite limite, cumulul pensiei cu veniturile salariale obținute din exercitarea unei activități profesionale în sectorul public — Încetare de drept a raporturilor de muncă sau a raporturilor de serviciu).	17
2015/C 236/24	Cauza C-269/14: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 21 mai 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein hallinto-oikeus – Finlanda) – Kansaneläkelaitos [Trimitere preliminară — Contracte de achiziții publice — Directiva 2004/18/CE — Articolul 1 alineatul (4) — Concesionare a serviciilor — Noțiune — Ansamblu contractual dintre o autoritate de securitate socială și societăți de taxi care prevăd o procedură electronică de compensare directă a costurilor de transport ale asiguraților și un sistem de rezervare a mijloacelor de transport]	18
2015/C 236/25	Cauza C-285/14: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 4 iunie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Directeur général des douanes et droits indirects, Directeur régional des douanes et droits indirects d’Auvergne/Brasserie Bouquet SA (Trimitere preliminară — Fiscalitate — Directiva 92/83/CEE — Accize — Bere — Articolul 4 — Mici fabrici de bere independente — Acciză redusă — Condiții — Absența unei producții sub licență — Producție conform unui procedeu de fabricație aparținând unui terț și autorizat de acesta — Utilizare autorizată a mărcilor acestui terț)	18
2015/C 236/26	Cauza C-322/14: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 21 mai 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Krefeld – Germania) – Jaouad El Majdoub/CarsOnTheWeb.Deutschland GmbH [Cooperare judiciară în materie civilă — Competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolul 23 — Convenție atributivă de competență — Condiții de formă — Comunicare sub formă electronică ce permite consemnarea durabilă a convenției — Noțiune — Condiții generale de vânzare care pot fi consultate și imprimate prin accesarea unui link ce permite afișarea acestora într-o nouă fereastră — Tehnica de acceptare prin „click”]	19
2015/C 236/27	Cauza C-339/14: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 21 mai 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberlandesgericht Nürnberg – Germania) – Procedură penală împotriva Andreas Wittmann (Trimitere preliminară — Directiva 2006/126/CE — Recunoaștere reciprocă a permiselor de conducere — Perioadă de interdicție — Eliberarea permisului de conducere de către un stat membru înainte de intrarea în vigoare a unei perioade de interdicție în statul membru de reședință obișnuită — Motive de refuz al recunoașterii în statul membru de reședință obișnuită a validității unui permis de conducere eliberat de alt stat membru).	19
2015/C 236/28	Cauza C-349/14: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 21 mai 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d’État – Franța) – Ministre délégué, chargé du budget/Marlene Pazdziej (Trimitere preliminară — Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene — Articolul 12 al doilea paragraf — Taxă percepută în beneficiul localităților, aplicată persoanelor care au la dispoziție sau folosesc o locuință pe teritoriul acestora — Plafon — Măsură socială — Luarea în considerare a indemnizațiilor, a salariilor și a retribuțiilor plătite de Uniunea Europeană funcționarilor și altor agenți ai săi)	20
2015/C 236/29	Cauza C-275/14: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 5 februarie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Naczelny Sąd Administracyjny – Polonia) – Jednostka Innowacyjno-Wdrożeniowa Petrol S.C. Paczuski Maciej i Puławski Ryszard/Minister Finansów [Trimitere preliminară — Impozitarea produselor energetice — Directiva 2003/96/CE — Articolul 2 alineatul (3) — Efect direct — Aditivi pentru carburanți clasificați la codul 3811 din Nomenclatura combinată]	21

2015/C 236/30	Cauza C-578/14: Ordonanța Curții (Camera întâi) din 4 iunie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgia) – Argenta Spaarbank NV/Belgische Staat [Trimitere preliminară — Impozite pe profit — Directiva 90/435/CEE — Articolul 1 alineatul (2) și articolul 4 alineatul (2) — Societăți - mamă și filiale din state membre diferite — Regim fiscal comun — Deductibilitate din beneficiul impozabil al societății -mamă — Context factual și normativ al litigiului principal — Motive care justifică necesitatea unui răspuns la întrebarea preliminară — Lipsa unor precizări suficiente — Inadmisibilitate vădită]	21
2015/C 236/31	Cauza C-150/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sächsisches Oberverwaltungsgericht (Germania) la 30 martie 2015 – Der Bundesbeauftragte für Asylangelegenheiten/N	22
2015/C 236/32	Cauza C-173/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Düsseldorf (Germania) la 17 aprilie 2015 – GE Healthcare GmbH/Hauptzollamt Düsseldorf	23
2015/C 236/33	Cauza C-175/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 20 aprilie 2015 – Taser International Inc./SC Gate 4 Business SRL, Cristian Mircea Anastasiu	24
2015/C 236/34	Cauza C-184/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spania) la 23 aprilie 2015 – Florentina Martínez Andrés/Servicio Vasco de Salud.	25
2015/C 236/35	Cauza C-192/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 24 aprilie 2015 – T.D. Rease, P. Wullems/College bescherming persoonsgegevens	26
2015/C 236/36	Cauza C-197/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spania) la 29 aprilie 2015 – Juan Carlos Castrejana López/Ayuntamiento de Vitoria	26
2015/C 236/37	Cauza C-208/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Kúria (Ungaria) la 5 mai 2015 – Stock '94 Szolgáltató Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)	27
2015/C 236/38	Cauza C-210/15 P: Recurs introdus la 6 mai 2015 de Republica Polonă împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 25 februarie 2015 în cauza T-257/13, Republica Polonă/Comisia Europeană	28
2015/C 236/39	Cauza C-215/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven kasatsionen sad (Bulgaria) la 11 mai 2015 – Vasilka Ivanova Gogova/Ilia Dimitrov Iliev	29
2015/C 236/40	Cauza C-237/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Ireland (Irlanda) la 22 mai 2015 – Minister for Justice and Equality/Francis Lanigan	30
2015/C 236/41	Cauza C-242/15 P: Recurs introdus la 27 mai 2015 de Land Hessen împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 17 martie 2015 în cauza T-89/09, Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG/Comisia Europeană.	30
2015/C 236/42	Cauza C-246/15 P: Recurs introdus la 28 mai 2015 de Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 17 martie 2015 în cauza T-89/09, Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG/Comisia Europeană.	31

Tribunalul

2015/C 236/43	Cauzele conexe T-544/12 și T-546/12: Hotărârea Tribunalului din 3 iunie 2015 – Pensa Pharma/OAPI – Ferring și Farmaceutisk Laboratorium Ferring (PENSA PHARMA și pensa) [„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Mărci comunitare verbală PENSA PHARMA și figurativă pensa — Mărci națională și Benelux verbale anterioare PENTASA — Consimțământ expres pentru înregistrarea mărcii comunitare înainte de depunerea cererii de declarare a nulității — Articolul 53 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Motive relative de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 și articolul 53 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009”]	33
2015/C 236/44	Cauza T-254/13: Hotărârea Tribunalului din 4 iunie 2015 – Stayer Ibérica/OAPI – Korporaciya „Masternet” (STAYER) („Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară figurativă STAYER — Marca internațională verbală anterioară STAYER — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 53 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009”).	33
2015/C 236/45	Cauza T-376/13: Hotărârea Tribunalului din 4 iunie 2015 – Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein/BCE („Acces la documente — Decizia 2004/258/CE — Acordul de schimb din 15 februarie 2012 încheiat între Grecia și BCE și băncile centrale naționale din Eurosistem — Anexele A și B — Refuz parțial al accesului — Interes public — Politica monetară a Uniunii și a unui stat membru — Situația financiară a BCE și a băncilor centrale naționale din Eurosistem — Stabilitatea sistemului financiar în cadrul Uniunii”).	34
2015/C 236/46	Cauza T-448/13: Hotărârea Tribunalului din 3 iunie 2015 – Bora Creations/OAPI – Beauté prestige international (essence) [„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală essence — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”].	35
2015/C 236/47	Cauza T-514/13: Hotărârea Tribunalului din 10 iunie 2015 – AgriCapital Corp./OAPI – agri. capital (AGRI.CAPITAL) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale AGRI.CAPITAL — Mărci comunitare verbale anterioare AgriCapital și AGRICAPITAL — Motiv relativ de refuz — Lipsa similitudinii serviciilor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”].	36
2015/C 236/48	Cauza T-559/13: Hotărârea Tribunalului din 3 iunie 2015 – Giovanni Cosmetics/OAPI – Vasconcelos & Gonçalves (GIOVANNI GALLI) (Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative GIOVANNI GALLI — Marca comunitară verbală anterioară GIOVANNI — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Caracterul distinctiv al unui prenume și al unui nume de familie)	36
2015/C 236/49	Cauza T-578/13: Hotărârea Tribunalului din 3 iunie 2015 – Luxembourg Pamol (Cipru) și Luxembourg Industries/Comisia („Acțiune în anulare — Produse fitosanitare — Publicarea de documente privind includerea unei substanțe active — Respingerea cererii de aplicare a regimului de confidențialitate în privința anumitor informații — Neimputabilitatea actului atacat părâtei — Inadmisibilitate”).	37
2015/C 236/50	Cauza T-604/13: Hotărârea Tribunalului din 3 iunie 2015 – Levi Strauss/OAPI – L&O Hunting Group (101) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale 101 — Marca comunitară verbală anterioară 501 — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”].	38

2015/C 236/51	Cauza T-658/13 P: Hotărârea Tribunalului din 3 iunie 2015 – BP/FRA („Recurs — Funcție publică — Agent contractual — Personalul Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii — Neprelungirea, pe perioadă nedeterminată, a unui contract pe perioadă determinată — Dreptul de a fi ascultat — Schimbarea repartizării într-un alt serviciu până la terminarea contractului — Aprecierea elementelor de fapt — Denaturarea elementelor de probă — Obligația de motivare)	38
2015/C 236/52	Cauza T-140/14: Hotărârea Tribunalului din 4 iunie 2015 – Bora Creations/OAPI (gel nails at home) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale gel nails at home — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	39
2015/C 236/53	Cauza T-222/14: Hotărârea Tribunalului din 4 iunie 2015 – Deluxe Laboratories/OAPI (deluxe) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative deluxe — Motive absolute de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Lipsa caracterului descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 — Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009”]	40
2015/C 236/54	Cauza T-273/14: Hotărârea Tribunalului din 3 iunie 2015 – Lithomex/OAPI – Glaubrecht Stingel (LITHOFIX) [„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală LITHOFIX — Mărcile națională și internațională verbale anterioare LITHOFIN — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Similitudinea produselor — Lipsa obligației de examinare în raport cu totalitatea produselor acoperite de marca anterioară — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 53 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	40
2015/C 236/55	Cauza T-556/14 P: Hotărârea Tribunalului din 9 iunie 2015 – Navarro/Comisia („Recurs — Funcție publică — Agenți contractuali — Recrutare — Cerere de manifestare a interesului — Calificări minime necesare — Refuzul angajării — Încălcarea articolului 116 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului Funcției Publice — Eroare de drept — Denaturarea faptelor”)	41
2015/C 236/56	Cauza T-562/14: Hotărârea Tribunalului din 4 iunie 2015 – Yoo Holdings/OAPI – Eckes-Granini Group (YOO) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale YOO — Mărcile națională și internațională verbale anterioare YO — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	42
2015/C 236/57	Cauza T-175/15: Acțiune introdusă la 10 aprilie 2015 – Mabrouk/Consiliul.	42
2015/C 236/58	Cauza T-227/15: Acțiune introdusă la 27 aprilie 2015 – Redpur/OAPI – Redwell Manufaktur (Redpur)	43
2015/C 236/59	Cauza T-239/15: Acțiune introdusă la 15 mai 2015 – Cryo-Save/OAPI – MedSkin Solutions Dr. Suwelack (Cryo-Save).	44
2015/C 236/60	Cauza T-240/15: Acțiune introdusă la 18 mai 2015 – Grupo Bimbo/OAPI (Formă de bare cu patru cercuri).	45
2015/C 236/61	Cauza T-242/15: Acțiune introdusă la 18 mai 2015 – ACDA și alții/Comisia	45
2015/C 236/62	Cauza T-246/15: Acțiune introdusă la 15 mai 2015 – Ivanyushchenko/Consiliul.	46

2015/C 236/63	Cauza T-259/15: Acțiune introdusă la 26 mai 2015 – Close și Cegelec/Parlamentul.	48
2015/C 236/64	Cauza T-276/15: Acțiune introdusă la 26 mai 2015 – Edison/OAPI – Eolus Vind (publ) (e)	48
2015/C 236/65	Cauza T-293/15: Acțiune introdusă la 5 iunie 2015 – Banimmo/Comisia	49

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2015/C 236/01)

Ultima publicație

JO C 228, 13.7.2015

Publicații anterioare

JO C 221, 6.7.2015

JO C 213, 29.6.2015

JO C 205, 22.6.2015

JO C 198, 15.6.2015

JO C 190, 8.6.2015

JO C 178, 1.6.2015

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 21 mai 2015 – Ralf Schröder/Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP), Jörn Hansson

(Cauza C-546/12 P) ⁽¹⁾

[Rekurs — Protecția comunitară a soiurilor de plante — Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP) — Regulamentul (CE) nr. 2100/94 — Articolele 20 și 76 — Regulamentul (CE) nr. 874/2009 — Articolul 51 — Cerere de inițiere a procedurii de declarare a nulității protecției comunitare — Principiul instrumentării din oficiu — Procedura în fața camerei de recurs a OCSP — Elemente de probă substanțiale]

(2015/C 236/02)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Ralf Schröder (reprezentant: T. Leidereiter, Rechtsanwalt)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP) (reprezentanți: M. Ekvad, agent, asistat de A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt), Jörn Hansson (reprezentant: G. Würtenberger, Rechtsanwalt)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Îl obligă pe domnul Ralf Schröder la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 38, 9.2.2013.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 13 mai 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Industrial Tribunal (Irlanda de Nord) – Regatul Unit) – Valerie Lyttle și alții/Bluebird UK Bidco 2 Limited

(Cauza C-182/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Politica socială — Concedieri colective — Directiva 98/59/CE — Articolul 1 alineatul (1) primul paragraf litera (a) — Noțiunea „unitate” — Metode de calcul al numărului de lucrători concediați)

(2015/C 236/03)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Industrial Tribunal (Irlanda de Nord)

Părțile din procedura principală

Reclamante: Valerie Lyttle, Sarah Louise Halliday, Clara Lyttle, Tanya McGerty

Pârâtă: Bluebird UK Bidco 2 Limited

Dispozitivul

Noțiunea „unitate” utilizată la articolul 1 alineatul (1) primul paragraf litera (a) punctul (ii) din Directiva 98/59/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective trebuie interpretată în același mod ca noțiunea utilizată la litera (a) punctul (i) a aceluiași paragraf.

Articolul 1 alineatul (1) primul paragraf litera (a) punctul (ii) din Directiva 98/59 trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care prevede o obligație de informare și de consultare a lucrătorilor în cazul concedierii, într-o perioadă de 90 de zile, a cel puțin 20 de lucrători dintr-o anumită unitate a unei întreprinderi, iar nu în cazul în care numărul cumulativ al concedierilor în toate unitățile sau în anumite unități ale unei întreprinderi în aceeași perioadă atinge sau depășește pragul de 20 de lucrători.

(¹) JO C 189, 29.06.2013.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 21 mai 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Dortmund – Germania) – Cartel Damage Claims (CDC) Hydrogen Peroxide SA/Akzo Nobel NV, Solvay SA/NV, Kemira Oyj, FMC Foret, SA

(Cauza C-352/13) (¹)

[Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Competență judiciară în materie civilă și comercială — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Competențe speciale — Articolul 6 punctul 1 — Acțiune formulată împotriva mai multor pârâți care au domiciliul în diferite state membre și care au participat la o înțelegere declarată contrară articolului 81 CE și articolului 53 din Acordul privind Spațiul Economic European, pentru a obține obligarea în solidar a acestora la plata de daune interese și furnizarea de informații — Competența instanței sesizate în privința copârâților — Desistare față de pârâtul cu domiciliul în statul membru în care se află instanța sesizată — Competența în materie delictuală sau cvasidelictuală — Articolul 5 punctul 3 — Clauze atributive de competență — Articolul 23 — Punerea în aplicare eficace a interdicției privind înțelegerile]

(2015/C 236/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Dortmund

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Cartel Damage Claims (CDC) Hydrogen Peroxide SA

Pârâte: Akzo Nobel NV, Solvay SA/NV, Kemira Oyj, FMC Foret, SA

Dispozitivul

- 1) Articolul 6 punctul 1 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că norma de concentrare a competențelor în cazul pluralității de pârâți pe care această dispoziție o stabilește se poate aplica în privința unei acțiuni prin care se solicită obligarea în solidar la daune interese și la furnizarea de informații, în acest context, a unor întreprinderi care au participat în mod diferit, pe plan geografic și temporal, la o încălcare unică și continuă a interdicției privind înțelegerile prevăzute de dreptul Uniunii, constatată printr-o decizie a Comisiei Europene, și aceasta chiar atunci când reclamantul s-a desistat de acțiunea sa față de singurul copârât care are domiciliul în statul membru în care se află sediul instanței sesizate, cu excepția situației în care se stabilește existența unei coluziuni între reclamant și respectivul copârât pentru a crea sau a menține, în mod artificial, condițiile de aplicare a dispoziției menționate la data introducerii acestei acțiuni.
- 2) Articolul 5 punctul 3 din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că, atunci când se solicită în justiție daune interese unor pârâți cu sediul în diferite state membre ca urmare a unei încălcări unice și continue la care pârâții au participat în mai multe state membre la date și în locuri diferite, această încălcare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992 fiind constatată de Comisia Europeană, fapta prejudiciabilă s-a produs în privința fiecărei pretinse victime, luată în considerare în mod individual, fiecare dintre acestea putând, în temeiul respectivului articol 5 punctul 3, să aleagă să introducă propria acțiune fie în fața instanței de la locul unde a fost încheiată în mod definitiv înțelegerea în cauză sau, după caz, de la locul unde a fost încheiat un acord specific și identificabil ca reprezentând, singur, evenimentul cauzator al prejudiciului pretins, fie în fața instanței de la locul unde se află propriul sediul social.
- 3) Articolul 23 alineatul (1) din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că permite, în cazul în care se solicită în justiție daune interese ca urmare a unei încălcări a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992, să se ia în considerare clauzele atributive de competență cuprinse în contractele de livrare, chiar dacă o astfel de luare în considerare are ca efect derogarea de la normele de competență internațională prevăzute la articolul 5 punctul 3 și/sau la articolul 6 punctul 1 din regulamentul menționat, cu condiția ca aceste clauze să se refere la diferențele privind răspunderea ce rezultă dintr-o încălcare a dreptului concurenței.

(¹) JO C 298, 12.10.2013.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 13 mai 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona – Spania) – Andrés Rabal Cañas/Nexea Gestión Documental SA, Fondo de Garantía Salarial

(Cauza C-392/13) (¹)

(Trimitere preliminară — Politica socială — Concedieri colective — Directiva 98/59/CE — Noțiunea „unitate” — Modalități de calcul al numărului de lucrători concediați)

(2015/C 236/05)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social n°33 de Barcelona

Părțile din procedura principală

Reclamant: Andrés Rabal Cañas

Pârâte: Nexea Gestión Documental SA, Fondo de Garantía Salarial

Dispozitivul

- 1) Articolul 1 alineatul (1) primul paragraf litera (a) din Directiva 98/59/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care introduce, ca singur element de referință, întreprinderea, iar nu unitatea, atunci când aplicarea acestui criteriu are drept consecință împiedicarea procedurii de informare și de consultare prevăzute la articolele 2-4 din această directivă, în timp ce, în cazul în care unitatea ar fi utilizată ca element de referință, concedierile vizate ar trebui să fie calificate drept „concedieri colective” în lumina definiției care figurează la articolul 1 alineatul (1) primul paragraf litera (a) din directiva menționată.
- 2) Articolul 1 alineatul (1) din Directiva 98/59 trebuie interpretat în sensul că, pentru a constata dacă au fost efectuate „concedieri colective” în sensul acestei dispoziții, nu este necesar să se ia în calcul încetările individuale ale contractelor de muncă încheiate pe perioade de timp limitate sau pentru sarcini specifice, în cazul în care aceste încetări intervin la data expirării contractului de muncă sau la data îndeplinirii acestei sarcini.
- 3) Articolul 1 alineatul (2) litera (a) din Directiva 98/59 trebuie interpretat în sensul că, pentru a constata existența unor concedieri colective efectuate în cadrul contractelor de muncă încheiate pe perioade de timp limitate sau pentru sarcini specifice, nu este necesar ca motivul unor asemenea concedieri colective să rezulte din același context de încadrare în muncă colectivă pentru aceeași durată sau pentru aceeași sarcină.

⁽¹⁾ JO C 260, 7.9.2013.

**Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 4 iunie 2015 – Stichting Corporate Europe Observatory/
Comisia Europeană, Republica Federală Germania**

(Cauza C-399/13 P) ⁽¹⁾

**[Recurs — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Accesul la documentele instituțiilor europene —
Documente referitoare la negocierile comerciale dintre Uniunea Europeană și Republica India — Acces
integral — Refuz]**

(2015/C 236/06)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Stichting Corporate Europe Observatory (reprezentant: S. Crosby, Solicitor)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezențanți: F. Clotuche-Duvieusart și I. Zervas, agenți)

Republica Federală Germania (reprezențanți: T. Henze și J. Möller, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Stichting Corporate Europe Observatory la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 274, 21.9.2013.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 7 mai 2015 – Voss of Norway ASA/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-445/13 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Semn tridimensional constituit din forma unei sticle cilindrice]

(2015/C 236/07)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Voss of Norway ASA (reprezențanți: F. Jacobacci și B La Tella, avocați)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: V. Melgar, agent), Nordic Spirit AB (publ)

Intervenientă în susținerea reclamantei: International Trademark Association (reprezențanți: T. de Haan, avocat, F. Folmer și S. Klos, avocați, S. Helmer, solicitor)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Voss of Norway ASA la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) The International Trademark Association suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 344, 23.11.2013.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 4 iunie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden – Țările de Jos) – F. Faber/Autobedrijf Hazet Ochten BV

(Cauza C-497/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 1999/44/CE — Vânzare de bunuri de consum și garanțiile conexe — Statutul cumpărătorului — Calitatea de consumator — Neconformitatea bunului livrat — Obligația de a-l informa pe vânzător — Neconformitate care a devenit aparentă în termen de șase luni de la livrarea bunului — Sarcina probei)

(2015/C 236/08)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Părțile din procedura principală

Reclamantă: F. Faber

Pârâtă: Autobedrijf Hazet Ochten BV

Dispozitivul

- 1) Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe trebuie interpretată în sensul că instanța națională sesizată cu un litigiu având ca obiect un contract care poate intra în domeniul de aplicare al acestei directive are obligația, de îndată ce dispune de elementele de drept și de fapt necesare în acest scop sau poate să dispună de acestea în urma unei simple cereri de lămuriri, să verifice dacă cumpărătorul poate fi calificat drept consumator în sensul directivei menționate, chiar în cazul în care acesta din urmă nu a invocat calitatea respectivă.
- 2) Articolul 5 alineatul (3) din Directiva 1999/44 trebuie interpretat în sensul că trebuie să fie considerat o normă echivalentă unei norme naționale care ocupă, în cadrul ordinii juridice interne, rangul de normă de ordine publică și că instanța națională are obligația de a aplica din oficiu orice dispoziție care asigură transpunerea acestuia în dreptul intern.
- 3) Articolul 5 alineatul (2) din Directiva 1999/44 trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei norme naționale care prevede că, pentru a beneficia de drepturile pe care i le conferă această directivă, consumatorul trebuie să îl informeze pe vânzător despre neconformitate în timp util, cu condiția ca respectivul consumator să dispună, pentru a da informația menționată, de un termen care să nu fie mai scurt de două luni începând de la data la care a constatat această neconformitate, ca informația care trebuie să fie furnizată să aibă ca obiect doar existența neconformității menționate și ca aceasta să nu fie supusă unor norme privind proba care ar face imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea de către consumatorul respectiv a drepturilor sale.
- 4) Articolul 5 alineatul (3) din Directiva 1999/44 trebuie interpretat în sensul că norma potrivit căreia se presupune că neconformitatea a existat la momentul livrării bunului
 - se aplică în cazul în care consumatorul probează că bunul vândut nu este conform cu contractul și că neconformitatea în cauză a apărut, cu alte cuvinte, a devenit aparentă din punct de vedere material, în termen de șase luni de la livrarea bunului. Consumatorul nu are obligația de a proba cauza acestei neconformități și nici de a dovedi că originea acesteia este imputabilă vânzătorului;
 - poate fi înlăturată doar dacă vânzătorul dovedește corespunzător cerințelor legale că originea sau cauza neconformității respective constă într-o împrejurare survenită după livrarea bunului.

⁽¹⁾ JO C 367, 14.12.2013.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 13 mai 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Dimensione Direct Sales srl, Michele Labianca/Knoll International Spa

(Cauza C-516/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Drept de autor — Directiva 2001/29/CE — Articolul 4 alineatul (1) — Dreptul de distribuire — Noțiunea „distribuie către public” — Ofertă de vânzare și publicitate făcută de un comerciant dintr-un stat membru pe site-ul său internet, prin poștă și în presă într-un alt stat membru — Reproduse ale unor piese de mobilier protejate prin dreptul de autor, oferite spre vânzare fără consimțământul titularului dreptului exclusiv de distribuire — Ofertă sau publicitate care nu conduce la achiziționarea originalului sau a copiilor unei opere protejate)

(2015/C 236/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamante: Dimensione Direct Sales srl, Michele Labianca

Pârâtă: Knoll International Spa

Dispozitivul

Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională trebuie interpretat în sensul că permite titularului dreptului exclusiv de distribuție a unei opere protejate să se opună unei oferte de vânzare sau publicității țintite privind originalul sau o copie a acestei opere, chiar dacă nu s-ar stabili că această publicitate a condus la achiziționarea unui obiect protejat de către un cumpărător din Uniune, în măsura în care publicitatea respectivă încurajează consumatorii din statul membru în care opera menționată este protejată prin dreptul de autor să o achiziționeze.

⁽¹⁾ JO C 367, 14.12.2013.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 13 mai 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Lituania) – „Gazprom” OAO

(Cauza C-536/13) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Spațiu de libertate, securitate și justiție — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Domeniu de aplicare — Arbitraj — Excludere — Recunoașterea și executarea sentințelor arbitrale străine — Somație emisă de o instanță arbitrală dintr-un stat membru — Somație care vizează interzicerea inițierii sau a continuării unei proceduri în fața unei instanțe dintr-un alt stat membru — Competența instanțelor dintr-un stat membru de a refuza recunoașterea sentinței arbitrale — Convenția de la New York]

(2015/C 236/10)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Partea din procedura principală

Reclamantă: „Gazprom” OAO

cu participarea: Lietuvos Respublika

Dispozitivul

Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca o instanță dintr-un stat membru să recunoască și să execute, nici ca aceasta să refuze să recunoască și să execute o sentință arbitrală care interzice unei părți să formuleze anumite cereri în fața unei instanțe din acest stat membru, în măsura în care regulamentul menționat nu reglementează recunoașterea și executarea într-un stat membru a unei sentințe arbitrale pronunțate de un tribunal arbitral într-un alt stat membru.

⁽¹⁾ JO C 377, 21.12.2013.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 4 iunie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Centrale Raad van Beroep – Țările de Jos) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank/E. Fischer-Lintjens

(Cauza C-543/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Securitatea socială a lucrătorilor migranți — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Articolul 27 — Anexa VI rubrica R punctul 1 literele (a) și (b) — Noțiunea „pensii sau indemnizații datorate în temeiul legislației a două sau mai multe state membre” — Prestații în natură — Acordare retroactivă a unei pensii în temeiul legislației statului membru de reședință — Beneficiul unor prestații privind îngrijiri medicale supus condiției încheierii unei asigurări de sănătate obligatorii — Certificat de neasigurare în temeiul legislației privind asigurarea de sănătate obligatorie din statul membru de reședință — Lipsa subsecventă a obligației de cotizare în acest stat membru — Revocare retroactivă a acestui certificat — Imposibilitate de afiliere retroactivă la o asigurare de sănătate obligatorie — Întreruperea acoperirii riscului de boală printr-o astfel de asigurare — Efectul util al Regulamentului nr. 1408/71)

(2015/C 236/11)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Centrale Raad van Beroep

Părțile din procedura principală

Reclamant: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Pârâtă: E. Fischer-Lintjens

Dispozitivul

Articolul 27 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1992/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006, coroborat cu anexa VI rubrica R punctul 1 literele (a) și (b) la Regulamentul nr. 1408/71 menționat, trebuie interpretat în sensul că pensia de care beneficiază o persoană, în împrejurări precum cele în discuție în cauza principală, trebuie să fie considerată ca fiind datorată de la începutul perioadei în care această pensie a fost plătită în mod efectiv respectivei persoane interesate, indiferent de data la care dreptul la pensia menționată a fost constatat în mod formal și inclusiv, dacă este cazul, atunci când aceasta începe să curgă înainte de data deciziei de acordare a aceleiași pensii.

Articolele 27 și 84a din Regulamentul nr. 1408/71, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul nr. 118/97, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1992/2006, coroborate cu anexa VI rubrica R punctul 1 literele (a) și (b) la acesta, trebuie interpretate în sensul că se opun, în împrejurări precum cele în discuție în cauza principală, reglementării unui stat membru care nu permite beneficiarului unei pensii acordate de acest stat membru cu efect retroactiv de un an să încheie o asigurare obligatorie de sănătate cu același efect retroactiv și care determină privarea acestui beneficiar de orice protecție în materie de securitate socială fără ca toate împrejurările relevante, în special cele referitoare la situația personală a acestuia, să fie luate în considerare.

⁽¹⁾ JO C 15, 18.1.2014.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 21 mai 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Finanzamt Ulm/Ingeborg Wagner-Raith

(Cauza C-560/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Libera circulație a capitalurilor — Derogare — Circulația capitalurilor care implică prestarea de servicii financiare — Reglementare națională care prevede impozitarea forfetară a veniturilor din capitaluri care provin din participații la fonduri de investiții din străinătate — Fonduri negre)

(2015/C 236/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Finanzamt Ulm

Pârâtă: Ingeborg Wagner-Raith

Cu participarea: Bundesministerium der Finanzen

Dispozitivul

Articolul 64 TFUE trebuie interpretat în sensul că o legislație națională, precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede o impozitare forfetară a veniturilor deținătorilor de unități ale unui fond de investiții nerezident, atunci când acesta din urmă nu a îndeplinit anumite obligații legale, constituie o măsură cu privire la circulația capitalurilor care implică prestarea de servicii financiare, în sensul acestui articol.

⁽¹⁾ JO C 24, 25.1.2014.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 4 iunie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Centrale Raad van Beroep – Țările de Jos) – P, S/Commissie Sociale Zekerheid Breda, College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amstelveen

(Cauza C-579/13) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung — Directiva 2003/109/CE — Articolul 5 alineatul (2) și articolul 11 alineatul (1) — Legislație națională care impune resortisanților țărilor terțe care au dobândit statutul de rezident pe termen lung o obligație de integrare civică, atestată prin examen, sub sancțiunea amenzii]

(2015/C 236/13)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Centrale Raad van Beroep

Părțile din procedura principală

Reclamanți: P, S

Pârâți: Commissie Sociale Zekerheid Breda, College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amstelveen

Dispozitivul

Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung și în special articolul 5 alineatul (2) și articolul 11 alineatul (1) din aceasta nu se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal prin care se impune resortisanților țărilor terțe care dețin deja statutul de rezident pe termen lung obligația de a promova un examen de integrare civică, sub sancțiunea amenzii, cu condiția ca modalitățile sale de aplicare să nu fie susceptibile să pună în pericol realizarea obiectivelor urmărite prin directiva menționată, ceea ce revine instanței de trimitere să verifice. Faptul că statutul de rezident pe termen lung este obținut înainte ca obligația de a promova un examen de integrare civică să fi fost impusă sau după ce aceasta a fost impusă este lipsit de relevanță în această privință.

⁽¹⁾ JO C 24, 25.1.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 21 mai 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Düsseldorf – Germania) – Verder LabTec GmbH & Co. KG/Finanzamt Hilden

(Cauza C-657/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Fiscalitate — Libertatea de stabilire — Articolul 49 TFUE — Restricții — Perceperea eșalonată a impozitului referitor la plusvalorile latente — Menținerea repartizării competenței de impozitare între statele membre — Proportionalitate)

(2015/C 236/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Verder LabTec GmbH & Co. KG

Pârât: Finanzamt Hilden

Dispozitivul

Articolul 49 TFUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări fiscale a unui stat membru, precum cea în discuție în litigiul principal, care, în cazul transferului activelor unei societăți situate pe teritoriul acestui stat membru la un sediu permanent al acestei societăți situat pe teritoriul unui alt stat membru, prevede actualizarea plusvalorilor latente aferente acestor active care au fost generate pe teritoriul acestui prim stat membru, impozitarea acestor plusvalori și recuperarea eșalonată a impozitului referitor la acestea în zece rate anuale.

⁽¹⁾ JO C 71, 8.3.2014.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 4 iunie 2015 – Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-678/13) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — TVA — Directiva 2006/112/CEE — Anexa III — Aplicarea cotei reduse a TVA-ului echipamentelor medicale, materialului auxiliar și celorlalte aparate, precum și produselor farmaceutice)

(2015/C 236/15)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Lozano Palacios și D. Milanowska, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna, agent)

Dispozitivul

1) Prin aplicarea cotei reduse a taxei pe valoarea adăugată livrărilor:

- de echipamente medicale, de materiale auxiliare și de alte aparate care nu sunt pentru utilizarea personală exclusivă a persoanelor cu handicap sau care nu sunt în mod normal destinate atenuării sau tratării handicapurilor, precum și
- de produse care nu sunt produse farmaceutice utilizate în mod normal pentru servicii de sănătate, prevenirea bolilor și tratarea în scopuri medicale și veterinare, nici produse utilizate în scopuri de contracepție și de protecție a igienei feminine,

menționate la pozițiile 82, 92 și 103 din anexa nr. 3 din Legea privind taxa pe bunuri și servicii (ustawa o podatku od towarów i usług) din 11 martie 2004, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 96-98 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată coroborate cu anexa III la directiva menționată.

2) Respinge în rest acțiunea.

3) Comisia Europeană și Republica Polonă suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 61, 1.3.2014.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 4 iunie 2015 – Andechser Molkerei Scheitz GmbH/Comisia Europeană

(Cauza C-682/13 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Sănătate publică — Lista aditivilor alimentari autorizați în produsele alimentare — Glicozide de steviol — Condiții de admisibilitate — Interesul de a exercita acțiunea)

(2015/C 236/16)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Andechser Molkerei Scheitz GmbH (reprezentant: H. Schmidt, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Grünheid și P. Ondrůšek, agenți)

Dispozitivul

1) Respinge recursul.

2) Obligă Andechser Molkerei Scheitz GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 45, 15.2.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 4 iunie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Hamburg – Germania) – Kernkraftwerke Lippe-Ems GmbH/Hauptzollamt Osnabrück

(Cauza C-5/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 267 TFUE — Procedură incidentă de control al constituționalității — Examinarea conformității unei legi naționale atât cu dreptul Uniunii Europene, cât și cu Constituția statului membru în cauză — Posibilitatea unei instanțe naționale de a sesiza Curtea de Justiție cu o trimitere preliminară — Reglementare națională care prevede perceperea unei taxe pe utilizarea de combustibil nuclear — Directivele 2003/96/CE și 2008/118/CE — Articolul 107 TFUE — Articolele 93 EA, 191 EA și 192 EA)

(2015/C 236/17)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Kernkraftwerke Lippe-Ems GmbH

Pârât: Hauptzollamt Osnabrück

Dispozitivul

- 1) Articolul 267 TFUE trebuie interpretat în sensul că o instanță națională care are îndoieli legate de compatibilitatea unei legislații naționale atât cu dreptul Uniunii, cât și cu Constituția statului membru respectiv nu este lipsită de posibilitatea și nici, dacă este cazul, nu este scutită de obligația de a sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu întrebări privind interpretarea sau validitatea acestui drept din cauza faptului că o procedură incidentă de control al constituționalității aceleiași legislații se află pe rolul instanței naționale însărcinate cu exercitarea acestui control.
- 2) Articolul 14 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității și articolul 1 alineatele (1) și (2) din Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede perceperea unei taxe pe utilizarea de combustibil nuclear în scopul producției industriale de electricitate.
- 3) Articolul 107 TFUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede perceperea unei taxe pe utilizarea de combustibil nuclear în scopul producției industriale de electricitate.
- 4) Articolul 93 alineatul (1) EA, articolul 191 EA coroborat cu articolul 3 alineatul (1) din Protocolul (nr. 7) privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, anexat la Tratatul UE, FUE și CEEA, precum și articolul 192 alineatul (2) EA coroborat cu articolul 1 alineatul (2) EA și cu articolul 2 litera (d) EA trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede perceperea unei taxe pe utilizarea de combustibil nuclear în scopul producției industriale de electricitate.

⁽¹⁾ JO C 85, 22.3.2014.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 4 iunie 2015 – Comisia Europeană/MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt.

(Cauza C-15/14 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Ajutor de stat — Acord între Ungaria și întreprinderea petrolieră și de gaz MOL cu privire la taxele de exploatare minieră legate de extracția de hidrocarburi — Modificare ulterioară a regimului legal prin care se majorează nivelul taxelor — Majorare a taxelor neaplicată MOL — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața comună — Caracter selectiv)

(2015/C 236/18)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn și K. Talabér-Ritz, agenți)

Cealaltă parte din procedură: MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. (reprezentanți: N. Niejahr, Rechtsanwältin și F. Carlin, Barrister)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 61, 1.3.2014.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 21 mai 2015 – JAS Jet Air Service France (SARL)/Comisia Europeană

(Cauza C-53/14 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Uniunea vamală și Tariful vamal comun — Codul vamal comunitar — Articolul 239 — Regulament de punere în aplicare a Codului vamal — Articolul 905 — Import de pantaloni din jeans care provin din Statele Unite — Taxe la import — Decizie prin care remiterea acestor taxe este declarată nejustificată — Lipsa unei „situații speciale”)

(2015/C 236/19)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: JAS Jet Air Service France (SARL) (reprezentanți: T. Gallois și E. Dereviankine, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Caeiros, B.-R. Killmann și C. Soulay, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă JAS Jet Air Service France SARL la plata, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, a cheltuielilor efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 102, 7.4.2014.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 21 mai 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal du travail de Nivelles – Belgia) – Charlotte Rosselle/Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI), Union nationale des mutualités libres (UNM)

(Cauza C-65/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 92/85/CEE — Măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează — Articolul 11 punctele 2 și 4 — Funcționar public disponibilizat pentru interese personale în scopul ocupării unui loc de muncă în calitate de salariat — Refuzul de a-i acorda o prestație de maternitate pentru motivul că, în calitate de salariată, nu a efectuat stagiul care dă dreptul la anumite prestații sociale)

(2015/C 236/20)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal du travail de Nivelles

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Charlotte Rosselle

Pârâte: Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI), Union nationale des mutualités libres (UNM)

cu participarea: Institut pour l'égalité des femmes et des hommes (IEFH)

Dispozitivul

Articolul 11 punctul 4 al doilea paragraf din Directiva 92/85/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează [A zecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE] trebuie interpretat în sensul că se opune ca un stat membru să refuze să acorde unei lucrătoare o prestație de maternitate pentru motivul că, în calitate sa de funcționar public care a obținut o disponibilizare pentru interese personale în vederea desfășurării unei activități salariate, ea nu a efectuat, în cadrul acestei activități salariate, stagiul prevăzut de dreptul național pentru a beneficia de prestația de maternitate respectivă, chiar dacă a lucrat timp de peste 12 luni anterior datei la care se presupune că va avea loc nașterea.

⁽¹⁾ JO C 129, 28.4.2014.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 4 iunie 2015 – Comisia Europeană/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

(Cauza C-161/14) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Articolul 98 alineatul (2) — Punctul 10 din anexa III — Cotă redusă de TVA aplicabilă pentru livrarea, construirea, renovarea și transformarea locuințelor, ca parte a politicii sociale — Punctul 10a din anexa III — Cotă redusă de TVA aplicabilă pentru renovarea și repararea locuințelor private, cu excepția materialelor care reprezintă o parte semnificativă a valorii serviciului prestat — Legislație națională care aplică o cotă redusă de TVA pentru prestările de servicii de instalare a „materialelor care permit economisirea energiei” și pentru livrările unor astfel de materiale)

(2015/C 236/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Clausen și C. Soulay, agenți)

Pârât: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezențanți: L. Christie și M. Holt, agenți, asistați de K. Lasok QC)

Dispoziitivul

1) Prin aplicarea unei cote reduse a taxei pe valoarea adăugată pentru prestările de servicii de instalare a „materialelor care permit economisirea energiei” și pentru livrările unor astfel de materiale de către o persoană care instalează materialele respective într-un imobil rezidențial:

— întrucât aceste prestări și livrări nu pot fi considerate „livrarea, construirea, renovarea și transformarea locuințelor, ca parte a politicii sociale” în sensul punctului 10 din anexa III la Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/47/CE a Consiliului din 5 mai 2009;

— întrucât respectivele prestări și livrări nu intră în cadrul „renovării și reparării locuințelor private” în sensul punctului 10a din anexa III la directiva menționată și

— întrucât, chiar dacă acestea intră în cadrul renovării și reparării locuințelor private în sensul punctului 10a din anexa III la această directivă, aceleași prestări și livrări includ materiale care reprezintă o parte semnificativă a valorii serviciilor prestate,

Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor articolului 98 din Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/47, coroborate cu anexa III la directiva menționată.

2) Obligă Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 212, 7.7.2014.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 4 iunie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Teekanne GmbH & Co. KG

(Cauza C-195/14) (¹)

[Trimitere preliminară — Directiva 2000/13/CE — Etichetarea și prezentarea produselor alimentare — Articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (i) și articolul 3 alineatul (1) punctul 2 — Etichetare de natură să inducă cumpărătorul în eroare asupra compoziției produselor alimentare — Lista ingredientelor — Utilizarea mențiunii „aventură zmeură-vanilie”, precum și a unor imagini cu zmeură și cu flori de vanilie pe ambalajul unei infuzii de fructe care nu conține aceste ingrediente]

(2015/C 236/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Pârâtă: Teekanne GmbH & Co. KG

Dispozitivul

Articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (i) și articolul 3 alineatul (1) punctul 2 din Directiva 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la etichetarea și prezentarea produselor alimentare, precum și la publicitatea acestora, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 596/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2009, trebuie interpretate în sensul că se opun posibilității ca etichetarea unui produs alimentar și modalitățile potrivit cărora este realizată aceasta să sugereze, prin intermediul prezentării, al descrierii sau al reprezentării grafice a unui anumit ingredient, prezența acestuia din urmă în produsul respectiv, deși, în realitate, produsul nu conține ingredientul în cauză, iar absența acestuia reiese numai din lista ingredientelor care figurează pe ambalajul produsului menționat.

(¹) JO C 245, 28.7.2014.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 21 mai 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunalul Neamț – România) – Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate în rezervă și în retragere (SCMD)/Ministerul Finanțelor Publice

(Cauza C-262/14) (¹)

(Trimitere preliminară — Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Directiva 2000/78/CE — Articolul 2, articolul 3 alineatul (1) și articolul 6 — Interzicerea discriminării pe motive de vârstă — Discriminare operată în funcție de apartenența la o categorie socioprofesională sau de locul de muncă — Legislație națională care interzice, în anumite limite, cumulul pensiei cu veniturile salariale obținute din exercitarea unei activități profesionale în sectorul public — Încetare de drept a raporturilor de muncă sau a raporturilor de serviciu)

(2015/C 236/23)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Tribunalul Neamț

Părțile din procedura principală

Reclamant: Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate în rezervă și în retragere (SCMD)

Pârât: Ministerul Finanțelor Publice

Dispozitivul

Articolul 2 alineatul (2) și articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă nu se aplică unei legislații naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care impune încetarea de drept a raporturilor de muncă sau a raporturilor de serviciu ale angajaților din sectorul public care beneficiază, pe de altă parte, de o pensie mai mare decât salariul mediu brut și care nu au optat pentru continuarea acestor raporturi de muncă sau a acestor raporturi de serviciu într-un anumit termen.

(¹) JO C 315, 15.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 21 mai 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein hallinto-oikeus – Finlanda) – Kansaneläkelaitos

(Cauza C-269/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Contracte de achiziții publice — Directiva 2004/18/CE — Articolul 1 alineatul (4) — Concesionare a serviciilor — Noțiune — Ansamblu contractual dintre o autoritate de securitate socială și societăți de taxi care prevăd o procedură electronică de compensare directă a costurilor de transport ale asiguraților și un sistem de rezervare a mijloacelor de transport]

(2015/C 236/24)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Partea din procedura principală

Kansaneläkelaitos

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (4) din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii trebuie interpretat în sensul că un ansamblu contractual precum cel în discuție în litigiul principal poate fi considerat ca reprezentând o „concesionare a serviciilor” în sensul acestei dispoziții, cu condiția ca autoritatea contractantă să fi transferat integral sau o parte semnificativă a riscului de exploatare economică aferent, ceea ce revine instanței de trimitere să verifice ținând cont de toate caracteristicile inerente operațiunilor avute în vedere de acest ansamblu contractual.

⁽¹⁾ JO C 261, 11.8.2014.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 4 iunie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Directeur général des douanes et droits indirects, Directeur régional des douanes et droits indirects d’Auvergne/Brasserie Bouquet SA

(Cauza C-285/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Fiscalitate — Directiva 92/83/CEE — Accize — Bere — Articolul 4 — Mici fabrici de bere independente — Acciză redusă — Condiții — Absența unei producții sub licență — Producție conform unui procedeu de fabricație aparținând unui terț și autorizat de acesta — Utilizare autorizată a mărcilor acestui terț)

(2015/C 236/25)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Directeur général des douanes et droits indirects, Directeur régional des douanes et droits indirects d’Auvergne

Pârâtă: Brasserie Bouquet SA

Dispozitivul

În vederea aplicării accizei reduse la bere, condiția prevăzută la articolul 4 alineatul (2) din Directiva 92/83/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice, potrivit căreia fabrica de bere trebuie să nu lucreze sub licență, nu este îndeplinită dacă fabrica de bere în cauză își produce berea în conformitate cu un acord în temeiul căruia este autorizată să utilizeze mărcile și procedeul de fabricație ale unui terț.

(¹) JO C 261, 11.8.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 21 mai 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Krefeld – Germania) – Jaouad El Majdoub/CarsOnTheWeb.Deutschland GmbH

(Cauza C-322/14) (¹)

[Cooperare judiciară în materie civilă — Competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolul 23 — Convenție atributivă de competență — Condiții de formă — Comunicare sub formă electronică ce permite consemnarea durabilă a convenției — Noțiune — Condiții generale de vânzare care pot fi consultate și imprimate prin accesarea unui link ce permite afișarea acestora într-o nouă fereastră — Tehnica de acceptare prin „click”]

(2015/C 236/26)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Krefeld

Părțile din procedura principală

Reclamant: Jaouad El Majdoub

Pârâtă: CarsOnTheWeb.Deutschland GmbH

Dispozitivul

Articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că tehnica de acceptare prin „click” a condițiilor generale ale unui contract de vânzare, precum cel în discuție în litigiul principal, încheiat pe cale electronică, care conține o convenție atributivă de competență, constituie o comunicare sub formă electronică ce permite consemnarea durabilă a convenției, în sensul acestei dispoziții, atunci când această tehnică asigură posibilitatea imprimării și a salvării textului acestora înaintea încheierii contractului.

(¹) JO C 315, 15.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 21 mai 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberlandesgericht Nürnberg – Germania) – Procedură penală împotriva Andreas Wittmann

(Cauza C-339/14) (¹)

(Trimitere preliminară — Directiva 2006/126/CE — Recunoaștere reciprocă a permiselor de conducere — Perioadă de interdicție — Eliberarea permisului de conducere de către un stat membru înainte de intrarea în vigoare a unei perioade de interdicție în statul membru de reședință obișnuită — Motive de refuz al recunoașterii în statul membru de reședință obișnuită a validității unui permis de conducere eliberat de alt stat membru)

(2015/C 236/27)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Nürnberg

Partea (părțile) din procedura penală principală

Andreas Wittmann

Dispozitivul

Articolul 11 alineatul (4) al doilea paragraf din Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere trebuie interpretat în sensul că o măsură prin care statul membru de reședință obișnuită a unei persoane, care nu poate retrage acestei persoane, conducător al unui autovehicul, permisul de conducere pentru motivul că acesta făcuse deja obiectul unei decizii de retragere anterioare, dispune că nu poate fi eliberat un nou permis de conducere persoanei respective o anumită perioadă trebuie considerată o măsură de restricție, de suspendare sau de retragere a permisului de conducere în sensul acestei dispoziții, cu consecința că va împiedica recunoașterea valabilității oricărui permis eliberat de alt stat membru înainte de expirarea acestei perioade. Împrejurarea că hotărârea prin care se pronunță această măsură a rămas definitivă ulterior eliberării permisului de conducere în al doilea stat este lipsită de incidență în această privință din moment ce permisul a fost obținut după pronunțarea acestei hotărâri, iar motivele care justifică măsura menționată existau la data eliberării permisului respectiv.

(¹) JO C 372, 20.10.2014.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 21 mai 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Ministre délégué, chargé du budget/Marlene Pazdziej

(Cauza C-349/14) (¹)

(Trimitere preliminară — Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene — Articolul 12 al doilea paragraf — Taxă percepută în beneficiul localităților, aplicată persoanelor care au la dispoziție sau folosesc o locuință pe teritoriul acestora — Plafon — Măsură socială — Luarea în considerare a indemnizațiilor, a salariilor și a retribuițiilor plătite de Uniunea Europeană funcționarilor și altor agenți ai săi)

(2015/C 236/28)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamant: Ministre délégué, chargé du budget

Pârâtă: Marlene Pazdziej

Dispozitivul

Articolul 12 al doilea paragraf din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, anexat la Tratatul UE, FUE și CEEA, trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în cauza principală, care ia în considerare indemnizațiile, salariile și retribuițiile plătite de Uniunea Europeană funcționarilor și altor agenți ai săi pentru stabilirea plafonului cotizației datorate în temeiul unei taxe pe locuință percepute în beneficiul colectivităților teritoriale, în vederea unei eventuale scutiri de această taxă.

(¹) JO C 372, 20.10.2014.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 5 februarie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Naczelny Sąd Administracyjny – Polonia) – Jednostka Innowacyjno-Wdrożeniowa Petrol S.C. Paczuski Maciej i Puławski Ryszard/Minister Finansów

(Cauza C-275/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Impozitarea produselor energetice — Directiva 2003/96/CE — Articolul 2 alineatul (3) — Efect direct — Aditivi pentru carburanți clasificați la codul 3811 din Nomenclatura combinată]

(2015/C 236/29)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Jednostka Innowacyjno-Wdrożeniowa Petrol S.C. Paczuski Maciej i Puławski Ryszard

Pârât: Minister Finansów

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 alineatul (3) al doilea paragraf din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității, trebuie interpretat în sensul că se opune unei legislații naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, prin care se aplică o acciză pe aditivii clasificați la codul 3811 din Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1031/2008 al Comisiei din 19 septembrie 2008, la o altă cotă decât cea aplicată carburantului la care sunt adăugați.
- 2) Articolul 2 alineatul (3) al doilea paragraf din Directiva 2003/96 trebuie interpretat în sensul că poate fi invocat de un particular împotriva administrației naționale competente în cadrul unui litigiu în fața instanțelor judecătorești naționale în vederea înlăturării aplicării unei reglementări naționale care ar fi incompatibilă cu această dispoziție.

⁽¹⁾ JO C 171, 26.5.2015.

Ordonanța Curții (Camera întâi) din 4 iunie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgia) – Argenta Spaarbank NV/Belgische Staat

(Cauza C-578/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Impozite pe profit — Directiva 90/435/CEE — Articolul 1 alineatul (2) și articolul 4 alineatul (2) — Societăți - mamă și filiale din state membre diferite — Regim fiscal comun — Deductibilitate din beneficiul impozabil al societății -mamă — Context factual și normativ al litigiului principal — Motive care justifică necesitatea unui răspuns la întrebarea preliminară — Lipsa unor precizări suficiente — Inadmisibilitate vădită]

(2015/C 236/30)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Argenta Spaarbank NV

Pârât: Belgische Staat

Dispozitivul

Cererea de decizie preliminară formulată de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) prin decizia din 28 noiembrie 2014 este vădit inadmisibilă.

⁽¹⁾ JO C 81 din 9.3.2015.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sächsisches Oberverwaltungsgericht (Germania) la
30 martie 2015 – Der Bundesbeauftragte für Asylangelegenheiten/N**

(Cauza C-150/15)

(2015/C 236/31)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Sächsisches Oberverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamant: Der Bundesbeauftragte für Asylangelegenheiten

Pârât: N

Cealaltă parte: Republica Federală Germania

Întrebările preliminare

1) Articolul 9 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 10 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2011/95/UE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că:

- a) trebuie să se pornească de la premisa existenței unei încălcări grave a libertății de religie garantate de articolul 10 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și de articolul 9 alineatul (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și astfel a unui act de persecuție în sensul articolului 9 alineatul (1) litera (a) din directivă, în cazul în care actele religioase sau formele de comportament – care sunt impuse de doctrina religioasă practică în mod activ de solicitant și care constituie un element central al acesteia sau care sunt fondate pe credințele religioase ale solicitantului, în sensul că sunt deosebit de importante din punctul de vedere al identității sale religioase – sunt interzise în țara de origine respectivă fiind pasibile de sancțiuni penale;

sau

- b) este necesar ca solicitantul care este un practicant activ al unei anumite doctrine religioase să dovedească și faptul că actele religioase sau formele de comportament impuse de această doctrină religioasă ca un element central al acesteia și care constituie manifestări religioase susceptibile de sancțiuni penale în țara sa de origine, sunt „deosebit de importante” și astfel „indispensabile” pentru păstrarea identității sale religioase?

2) Articolul 9 alineatul (3) coroborat cu articolul 2 litera (d) din Directiva 2011/95/UE trebuie interpretat în sensul că:

pentru a stabili că există o temere fondată de a fi persecutat și un risc real („real risk”) de a fi urmărit sau de a fi supus la tratamente sau pedepse inumane sau degradante de către unul dintre agenții menționați la articolul 6 din Directiva 2011/95/UE

din cauza actelor religioase sau a formelor de comportament care sunt impuse de doctrina religioasă practică în mod activ de solicitant și care constituie un element central al acesteia sau care sunt fondate pe credințele religioase ale solicitantului, în sensul că sunt deosebit de importante din punctul de vedere al identității sale religioase și care sunt interzise în țara sa de origine fiind pasibile de sancțiuni penale,

a) este necesară o evaluare comparativă în sensul corelării numărului de adepți ai religiei căreia îi aparține solicitantul și care încalcă interdicția de practicare a religiei cu numărul de acte de persecuție săvârșite efectiv în țara de origine a solicitantului din cauza practicării convingerilor religioase și trebuie luate în considerare eventualele stări de nesiguranță și incertitudini pe care le implică practica statului respectiv în materia urmăririi penale;

sau

b) este suficient să se poată dovedi că în practica urmăririi penale din țara de origine se aplică efectiv normele care [interzic] sub sancțiuni penale actele religioase sau formele de comportament care sunt impuse de doctrina religioasă practică în mod activ de solicitant și care constituie un element central al acesteia sau care sunt fondate pe credințele religioase ale solicitantului, în sensul că acestea sunt deosebit de importante din punctul de vedere al identității sale religioase?

3) O dispoziție a dreptului procesual național care prevede că instanța de fond este obligată să respecte dezlegarea dată chestiunilor de drept de către instanța de recurs [în speță, articolul 144 alineatul (6) din Codul de procedură administrativă] este compatibilă cu principiul supremației dreptului Uniunii, în cazul în care instanța de fond, care ar dori să dea unei norme a dreptului Uniunii o interpretare diferită de cea a instanței de recurs, este împiedicată să procedeze astfel în temeiul dreptului național potrivit căruia este ținută de dezlegarea dată chestiunilor de drept de instanța de recurs chiar și după parcurgerea procedurii preliminare conform articolului 267 al doilea paragraf TFUE?

⁽¹⁾ Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (JO L 337, p. 9).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Düsseldorf (Germania) la 17 aprilie 2015 –
GE Healthcare GmbH/Hauptzollamt Düsseldorf**

(Cauza C-173/15)

(2015/C 236/32)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: GE Healthcare GmbH

Pârât: Hauptzollamt Düsseldorf

Întrebările preliminare

1) Se pot include în valoarea în vamă și redevențele și drepturile de licență în sensul articolului 32 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 ⁽¹⁾ al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (CV), în pofida faptului că nici la încheierea contractului, nici la data relevantă pentru nașterea datoriei vamale, care în litigiu rezultă de la articolul 201 alineatul (2) și de la articolul 214 alineatul (1) CV, nu s-a stabilit că se datorează redevențe și drepturi de licență?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, se pot raporta redevențele și drepturile de licență pentru mărci, în sensul prevăzut la articolul 32 alineatul (1) litera (c) din CV, la mărfurile importate, deși ele se achită și pentru servicii și pentru utilizarea părții-cheie a denumirii grupului comun?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, pot fi redevențele și drepturile de licență pentru mărci, în sensul prevăzut la articolul 32 alineatul (1) litera (c) din CV, condiție de vânzare, pentru export, a mărfurilor importate destinate Comunității, în sensul articolului 32 alineatul (5) litera (b) din CV, în pofida faptului că plata lor a fost solicitată și achitată de o întreprindere legată de vânzător și de cumpărător?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la a treia întrebare și dacă, precum în speță, redevențele și drepturile de licență se raportează parțial la mărfurile importate și parțial la prestări de servicii ulterioare importului: din defalcarea corespunzătoare, care trebuie făcută numai în baza datelor obiective și cuantificabile, astfel cum este prevăzut la articolul 158 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 ⁽¹⁾ al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar (Regulamentul de aplicare a CV) și în nota interpretativă, menționată în anexa 23 la Regulamentul de aplicare a CV, care este aferentă articolului 32 alineatul (2) din CV, rezultă că se poate corecta numai o valoare în vamă calculată conform articolului 29 CV sau, în cazul în care nu se poate determina valoarea în vamă în temeiul articolului 29 CV, defalcarea prevăzută la articolul 158 alineatul (3) din Regulamentul de aplicare a CV este posibilă și în cazul determinării valorii în vamă pe baza articolului 31 CV, în măsura în care aceste costuri nu sunt luate în considerare în altă parte?

⁽¹⁾ JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58.

⁽²⁾ JO L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 20 aprilie 2015 – Taser International Inc./SC Gate 4 Business SRL, Cristian Mircea Anastasiu

(Cauza C-175/15)

(2015/C 236/33)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Înalta Curte de Casație și Justiție

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Taser International Inc.

Pârâți: SC Gate 4 Business SRL, Cristian Mircea Anastasiu

Întrebarea preliminară

Articolul 24 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că prin „cazuri în care competența este determinată de alte dispoziții ale prezentului regulament” se înțelege și situația în care părțile dintr-un contract de cesiune a drepturilor asupra unei mărci înregistrate într-un stat membru al Uniunii Europene au convenit, în mod neechivoc și necontestat, să atribuie competența de soluționare a oricărui litigiu privind îndeplinirea obligațiilor contractuale în favoarea instanțelor unui stat care nu este membru al Uniunii Europene și în care reclamantul își are domiciliul (sediul), atunci când reclamantul a sesizat o instanță dintr-un stat membru al Uniunii Europene, pe teritoriul căruia își are domiciliul (sediul) pârâtul?

În cazul în care răspunsul este afirmativ:

Articolul 23 alineatul (5) din același Regulament trebuie interpretat în sensul că nu se referă la o clauză atributivă de competență în favoarea unui stat care nu este membru al Uniunii Europene, astfel încât instanța sesizată în temeiul articolului 2 din Regulament va determina competența de soluționare potrivit normelor de drept internațional privat din legea sa națională?

Un litigiu având ca obiect executarea, prin intermediul instanței de judecată, a obligației de a cesiona drepturile asupra unei mărci înregistrate într-un stat membru al Uniunii Europene, asumată printr-un contract încheiat între părțile din acel litigiu, poate fi considerat ca vizând un drept „care necesită depunerea sau înregistrarea”, în sensul articolului 22 punctul 4 din Regulament, ținând cont de faptul că, potrivit legii statului în care marca a fost înregistrată, cesiunea drepturilor asupra unei mărci este supusă înscrierii în Registrul mărcilor și publicării în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială?

În cazul în care răspunsul este negativ, articolul 24 din Regulament se opune ca instanța sesizată în temeiul articolului 2 din Regulament, într-o situație precum cea descrisă în premisa întrebării, să constate că nu este competentă să soluționeze cauza, chiar dacă pârâtul s-a prezentat în fața acestei instanțe, inclusiv în ultimul grad de jurisdicție, fără a contesta competența?

(¹) JO L 12 p. 1 (Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spania) la 23 aprilie 2015 – Florentina Martínez Andrés/Servicio Vasco de Salud

(Cauza C-184/15)

(2015/C 236/34)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Florentina Martínez Andrés

Pârât: Servicio Vasco de Salud

Întrebările preliminare

- 1) Clauza 5 punctul 1 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (¹) trebuie interpretată în sensul că se opune unei legislații naționale care, în caz de folosire abuzivă a contractelor de muncă pe durată determinată, nu recunoaște în mod general personalului statutar temporar ocazional [*eventual*], spre deosebire de cazul lucrătorilor cu contract de muncă din cadrul administrației aflați într-o situație identică, dreptul la menținerea raportului de muncă în calitate de personal pe durată nedeterminată nepermanent, cu alte cuvinte dreptul de a ocupa postul temporar până la ocuparea acestuia în conformitate cu normele administrative sau până la desființarea sa prin procedurile legale?

- 2) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea anterioară, principiul echivalenței trebuie interpretat în sensul că instanța națională poate considera că cele două situații – cea a personalului cu contract de muncă pe durată determinată din cadrul administrației și cea a personalului statutar temporar ocazional – sunt similare în caz de folosire abuzivă a contractelor de muncă pe durată determinată sau aceeași instanță națională trebuie să aibă în vedere, la aprecierea similitudinii, alte elemente decât identitatea angajatorului, identitatea sau similitudinea serviciilor prestate și durata determinată a contractului de muncă, ca de exemplu natura specifică a raportului de muncă sau a raportului statutar al lucrătorului ori competența administrației de a se autoorganiza, ceea ce justifică un tratament diferit în cele două situații?

(¹) Anexat la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999, JO L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 24 aprilie 2015 – T.D. Rease, P. Wullems/College bescherming persoonsgegevens

(Cauza C-192/15)

(2015/C 236/35)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamanți: T.D. Rease, P. Wullems

Pârât: College bescherming persoonsgegevens

Întrebările preliminare

- 1) Noțiunea „recurge[re] la mijloace” în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (c) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, p. 31, Ediție specială 13/vol. 17, p. 10) include acordarea, în afara Uniunii Europene, de către un operator în sensul articolului 2 litera (d) din această directivă, a unui mandat unei societăți de investigație, stabilite în cadrul Uniunii Europene, să utilizeze mijloace de prelucrare a datelor cu caracter personal pe teritoriul unui stat membru?
- 2) Ținând seama de obiectivul acesteia, Directiva 95/46 [...], în special articolul 28 alineatele (3) și (4) din aceasta, permite autorităților naționale, în cadrul punerii în aplicare a protecției individului de către autoritatea de supraveghere prevăzută de directiva menționată, să stabilească priorități care să determine să se renunțe la această punere în aplicare în cazul în care încălcarea directivei nu este invocată decât de o singură persoană sau de un grup redus de persoane?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spania) la 29 apriliei 2015 – Juan Carlos Castrejana López/Ayuntamiento de Vitoria

(Cauza C-197/15)

(2015/C 236/36)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Părțile din procedura principală

Reclamant: Juan Carlos Castrejana López

Pârâtă: Ayuntamiento de Vitoria

Întrebările preliminare

- 1) Clauza 5 punctul 1 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP ⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că se opune unei legislații naționale care, în caz de folosire abuzivă a contractelor de muncă pe durată determinată, nu recunoaște în mod general agenților netitulari [*funcionarios interinos*], spre deosebire de cazul lucrătorilor cu contract de muncă din cadrul administrației aflați într-o situație identică, dreptul la menținerea raportului de muncă în calitate de personal pe durată nedeterminată nepermanent, cu alte cuvinte dreptul de a ocupa postul temporar până la ocuparea acestuia în conformitate cu normele administrative sau până la desființarea sa prin procedurile legale?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea anterioară, principiul echivalenței trebuie interpretat în sensul că instanța națională poate considera că cele două situații – cea a personalului cu contract de muncă pe durată determinată din cadrul administrației și cea a agenților netitulari – sunt similare în caz de folosire abuzivă a contractelor de muncă pe durată determinată sau aceeași instanță națională trebuie să aibă în vedere, la aprecierea similitudinii, alte elemente decât identitatea angajatorului, identitatea sau similitudinea serviciilor prestate și durata determinată a contractului de muncă, ca de exemplu natura specifică a raportului de muncă sau a raportului statutar al lucrătorului ori competența administrației de a se autoorganiza, ceea ce justifică un tratament diferit în cele două situații?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la întrebările anterioare, principiul efectivității trebuie interpretat în sensul că dezbaterile și determinarea sancțiunii adecvate trebuie să aibă loc în cadrul aceleiași proceduri în care se constată folosirea abuzivă a contractelor de muncă pe durată determinată, prin intermediul incidentului procedural corespunzător în cadrul căruia părțile pot solicita, invoca și dovedi ceea ce consideră oportun în acest sens, sau trebuie interpretat, dimpotrivă, în sensul că este compatibil cu obligația persoanei prejudiciate de a iniția, în acest scop, o nouă procedură administrativă și, dacă este cazul, judiciară?

⁽¹⁾ Anexat la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999, JO 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Kúria (Ungaria) la 5 mai 2015 – Stock '94 Szolgáltató Zrt./ Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

(Cauza C-208/15)

(2015/C 236/37)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kúria

Părțile din procedura principală

Recurentă: Stock '94 Szolgáltató Zrt.

Intimată: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 1 alineatul (2), articolul 2 alineatul (1) literele (a) și (c), articolul 14 alineatul (1), articolul 24 alineatul (1), articolul 73, articolul 78 litera (b) și articolul 135 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 ⁽¹⁾ (denumită în continuare „Directiva privind TVA-ul”) trebuie interpretate în sensul că livrarea de bunuri și acordarea unui împrumut, efectuate în temeiul unui contract încheiat între integrator și integrat, constituie operațiuni independente („distinct and independent”) în scopuri de TVA sau în sensul că are loc o operațiune unică („single”) a cărei bază de impozitare include, în plus față de contravaloarea bunurilor livrate, dobânzile aferente împrumutului acordat?
- 2) Dacă cea de a doua interpretare este conformă cu Directiva privind TVA-ul, această directivă poate fi interpretată, în raport cu operațiunea unică („single”) care include livrarea de bunuri supusă TVA-ului și prestarea de servicii scutită de TVA, în sensul că operațiunea respectivă reprezintă o excepție de la principiul universalității TVA-ului? În cazul unui răspuns afirmativ, ce condiții trebuie îndeplinite?
- 3) Faptul că integratorul poate efectua, conform contractului, noi prestări de servicii în favoarea integratului și la cererea acestuia sau că poate cumpăra bunurile agricole produse de integrat influențează răspunsul la întrebările anterioare și, în cazul unui răspuns afirmativ, în ce măsură?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 9/vol. 3, p. 7).

**Recurs introdus la 6 mai 2015 de Republica Polonă împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra)
din 25 februarie 2015 în cauza T-257/13, Republica Polonă/Comisia Europeană**

(Cauza C-210/15 P)

(2015/C 236/38)

Limba de procedură: polona

Părțile

Recurentă: Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna, agent)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- anulare în totalitate a Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 25 februarie 2015 în cauza T-257/13, Polonia/Comisia;
- anularea Deciziei de punere în aplicare 2013/123/UE a Comisiei din 26 februarie 2013 [notificată cu numărul C(2013) 981] de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli contractate de statele membre în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) ⁽¹⁾, în măsura în care exclude de la finanțarea acordată de Uniunea Europeană sumele de 28 763 238,60 euro și de 5 688 440,96 euro, care au fost cheltuite de agenția de plăți acreditată de Republica Polonă;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate în fața ambelor instanțe.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, Republica Polonă pretinde că în hotărârea atacată au fost interpretate greșit articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1257/1999 și articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1698/2005, prin faptul că s-a considerat că acordarea sprijinului pentru pensionarea anticipată în agricultură este condiționată de obligația cedentului unei exploatații de a exercita o activitate agricolă efectuată în scopuri comerciale înainte de cedarea respectivei ferme, în timp ce aceste dispoziții prevăd, pe de o parte, cerința exercitării unei activități agricole (în scopuri comerciale sau necomerciale) timp de 10 ani înainte de a ceda ferma și, pe de altă parte, interdicția exercitării unei activități agricole în scopuri comerciale de către cedentul unei exploatații după cedarea fermei.

În opinia Republicii Polone, cerința exercitării unei activități agricole în scopuri comerciale în perioada care precedă cedarea fermei nu este prevăzută de dreptul Uniunii. La articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1257/1999 și la articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1698/2005 este prevăzută cerința exercitării unei activități agricole în cei 10 ani anteriori cedării exploatației, însă respectiva activitate desfășurată în această perioadă poate avea atât caracter comercial, cât și necomercial. De asemenea, aceste dispoziții interzic exercitarea unei activități agricole în scopuri comerciale de către cedentul unei exploatații după cedarea fermei.

(¹) JO L 67, p. 20.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven kasatsionen sad (Bulgaria) la 11 mai 2015 – Vasilka Ivanova Gogova/Ilia Dimitrov Iliev

(Cauza C-215/15)

(2015/C 236/39)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven kasatsionen sad (Bulgaria)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Vasilka Ivanova Gogova

Pârât: Ilia Dimitrov Iliev

Întrebările preliminare

- 1) În cazul în care dreptul material aplicabil prevede exercitarea comună a drepturilor părintești referitoare la copil, posibilitatea legală a instanței civile de a soluționa un litigiu în cadrul căruia părinții sunt în dezacord cu privire la călătoria copilului lor în străinătate și la eliberarea de documente de identitate este o cauză care se referă la „atribuirea, exercitarea, delegarea, retragerea totală sau parțială a răspunderii părintești”, în sensul articolului 1 alineatul (1) litera (b) coroborat cu articolul 2 punctul 7 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 (¹) al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, căreia îi este aplicabil articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2201/2003?
- 2) Există motive pentru fundamentarea competenței internaționale în litigii civile având ca obiect răspunderea părintească, atunci când decizia se substituie unui fapt juridic care prezintă relevanță pentru procedura administrativă referitoare la copil, iar dreptul aplicabil prevede că această procedură trebuie să se deruleze într-un anumit stat membru al Uniunii Europene?

- 3) În cazul în care reprezentantul intimatului nu a contestat competența instanței dar acesta nu a fost mandatat ci numit de instanță din cauza dificultății de a îl informa pe intimat, astfel încât acesta să poată lua parte la litigiu, fie personal, fie printr-un reprezentant mandatat, trebuie să se considere că există o prorogare de competență potrivit articolului 12 alineatul (1) punctul (b) din Regulamentul nr. 2201/2003?

(¹) JO L 338, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183.

Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Ireland (Irlanda) la 22 mai 2015 – Minister for Justice and Equality/Francis Lanigan

(Cauza C-237/15)

(2015/C 236/40)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Ireland

Părțile din procedura principală

Reclamant: Minister for Justice and Equality

Pârât: Francis Lanigan

Întrebările preliminare

- 1) Care este efectul nerespectării termenelor prevăzute la articolul 17 din Decizia-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (2002/584/JAI) (¹) coroborat cu articolul 15 din respectiva decizie-cadru?
- 2) Nerespectarea termenelor prevăzute la articolul 17 din Decizia-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (2002/584/JAI) îi conferă anumite drepturi persoanei care a fost privată de libertate în așteptarea deciziei privind predarea sa pe o durată care depășește termenele prevăzute?

(¹) JO L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3

Recurs introdus la 27 mai 2015 de Land Hessen împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 17 martie 2015 în cauza T-89/09, Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG/Comisia Europeană

(Cauza C-242/15 P)

(2015/C 236/41)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurrent: Land Hessen (reprezentanți: U. Soltész, A. Richter, avocați)

Celelalte părți din procedură: Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Comisia Europeană

Concluziile recurentului

Recurrentul solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 17 martie 2015 în cauza T-89/09, în măsura în care prin aceasta se anulează Decizia C(2008) 6017 final a Comisiei din 21 octombrie 2008, Ajutor de stat N 512/2007 – Germania, Abalon Hardwood Hessen GmbH;

- respingerea în totalitate a acțiunii;
- obligarea Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurent în procedurile desfășurate în fața Tribunalului și în fața Curții.

Motivele și principalele argumente

Recurentul invocă în total patru motive de recurs:

1. Prin intermediul primului motiv de recurs, recurentul susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că nu a luat în considerare marja de apreciere a Comisiei. Stabilirea valorii ajutorului sub formă de garanții constituie o problemă economică complexă în privința căreia Comisia dispune de o marjă de apreciere. În practica sa decizională de lungă durată, Comisia și-a exercitat această marjă de apreciere cu ocazia calculării valorii ajutorului sub formă de garanții acordat de landurile federale, potrivit indicațiilor furnizate de autoritățile germane, stabilind-o la 0,5 % din valoarea garanției. Publicarea ulterioară a Comunicării din anul 2000 privind garanțiile nu ar putea modifica cu nimic această valoare.
2. În plus, Tribunalul nu a ținut seama (al doilea motiv de recurs) de faptul că noțiunea de ajutor prevăzută la articolul 107 TFUE este o noțiune obiectivă care nu poate fi influențată de o autorizație a Comisiei. Valoarea ajutorului încorporat în garanție nu poate fi modificată prin autorizarea schemei de ajutor. Acest lucru este valabil în special în cazul ajutoarelor *de minimis*, întrucât acestea nu intră în domeniul de aplicare al articolului 107 TFUE și, prin urmare, nu ar putea să facă *a fortiori* obiectul unei decizii de autorizare adoptate de Comisie.
3. Prin intermediul celui de al treilea motiv de recurs, recurentul invocă o încălcare a principiului egalității. La calcularea valorii ajutoarelor sub formă de garanții pe baza schemelor de ajutoare autorizate și neautorizate este vorba despre situații materiale similare care, fără nicio justificare obiectivă, sunt tratate în mod diferit. În plus, la aplicarea metodei de 0,5 %, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a realizat o distincție între garanțiile acordate anterior publicării Comunicării din anul 2000 privind garanțiile și cele acordate ulterior acestei publicări. Cu toate acestea, în prezenta cauză, practica aplicată de Comisie în raport cu Germania este mai specială decât Comunicarea privind garanțiile, cu caracter general, iar metoda de calcul contestată în speță ar fi în plus admisibilă numai în cazul în care ar trebui să fie evaluată în lumina Comunicării din anul 2000 privind garanțiile.
4. În sfârșit, prin intermediul celui de al patrulea motiv de recurs, recurentul invocă o eroare de drept săvârșită cu ocazia aprecierii principiilor securității juridice și protecției încrederii legitime. Pe de o parte, este demnă de protecție încrederea legitimă a Land Hessen în faptul că Comisia a acceptat metoda de 0,5 % în practica sa decizională de lungă durată și, în plus, a confirmat-o în mod expres în comunicarea sa din anul 1998. Pe de altă parte, în cadrul procedurii de examinare a liniilor directe ale Land Hessen privind garanțiile, Comisia nu a contestat metoda de 0,5 %.

**Recurs introdus la 28 mai 2015 de Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG împotriva Hotărârii
Tribunalului (Camera întâi) din 17 martie 2015 în cauza T-89/09, Pollmeier Massivholz GmbH & Co.
KG/Comisia Europeană**

(Cauza C-246/15 P)

(2015/C 236/42)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG (reprezentanți: J. Heithecker, J. Ylinen, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Land Hessen

Concluziile recurenței

Recurenta solicită Curții:

- anularea punctului 2 din dispozitivul hotărârii atacate, în măsura în care prin acesta s-a respins al treilea motiv referitor la subvenția pentru investiții și la vânzarea unui teren proprietate publică;
- anularea punctelor 3-5 din dispozitivul hotărârii atacate;
- obligarea Comisiei și a Land Hessen la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii de recurs.

În plus, concluziile formulate de recurentă în primă instanță sunt menținute, în măsura în care prin acestea se solicită:

- anularea Deciziei C(2008) 6017 final a Comisiei din 21 octombrie 2008, Ajutor de stat N 512/2007 – Germania, Abalon Hardwood Hessen GmbH, în măsura în care prin aceasta se constată că ajutorul regional notificat reprezintă ajutor existent în sensul articolului 1 litera (b) punctul (ii) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999;
- anularea Deciziei C(2008) 6017 final a Comisiei din 21 octombrie 2008, Ajutor de stat N 512/2007 – Germania, Abalon Hardwood Hessen GmbH, în măsura în care prin aceasta se constată că vânzarea unui teren proprietate publică nu constituie un ajutor în sensul articolului 87 alineatul (1) CE;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente procedurii în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs privește condițiile în care Comisia poate respinge motivele invocate de un concurent direct al beneficiarului ajutorului în cadrul unei plângeri referitoare la ajutoarele de stat, fără a iniția procedura oficială de investigare prevăzută la articolul 108 alineatul (2) TFUE.

Recurenta consideră că, în hotărârea atacată, Tribunalul ar fi trebuit să admită al treilea motiv prin intermediul căruia s-a criticat neinițierea procedurii oficiale de investigare, nu numai – astfel cum s-a procedat în respectiva procedură – în ceea ce privește măsura de ajutor contestată sub formă de garanție, ci și în ceea ce privește măsurile suplimentare de ajutor contestate sub formă de subvenții pentru investiții și de vânzare a unui teren proprietate publică.

Recurenta invocă cinci motive de recurs:

1. În ceea ce privește subvențiile pentru investiții, Tribunalul a considerat în mod eronat că decizia din 6 decembrie 2007 era lipsită de relevanță în vederea examinării celui de al treilea motiv de recurs, întrucât, în pofida efectuării cu succes a unei analize atente în cursul procedurii administrative, Comisia nu ar fi putut să aibă cunoștință despre existența acestei decizii și, în plus, decizia respectivă nu ar fi putut să producă niciun efect asupra rezultatului examinării realizate de Comisie.
2. Tribunalul a săvârșit o eroare vădită de apreciere și o serie de alte erori de drept atunci când a constatat că, potrivit raportului de expertiză privind valoarea terenului proprietate publică, vândut beneficiarului ajutorului, edificiile situate pe terenul respectiv nu aveau nicio valoare.
3. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că Comisia era îndreptățită să prezume în procedura administrativă că suma de 1 400 000 de euro, care a fost dedusă din prețul de cumpărare stabilit în conformitate cu raportul de expertiză, corespundea prețului de piață aferent demolării tuturor edificiilor situate pe partea de teren vândută beneficiarului ajutorului.
4. Tribunalul a săvârșit mai multe erori de drept la aprecierea articolului 4 punctul 6 din contractul de vânzare-cumpărare a terenului care prevede că beneficiarul ajutorului este obligat să demoleze toate edificiile situate pe terenul în cauză și să plătească vânzătorului terenului plățile restante, în cazul în care, în termen de zece ani de la preluarea imobilului, nu a efectuat în totalitate sau în parte demolarea edificiilor sau în cazul în care se dovedește că costurile normale aferente demolării sunt mai mici decât suma sus-menționată în cuantum de 1 400 000 de euro.
5. Tribunalul a obligat-o în mod neîntemeiat pe recurentă la plata unei părți a cheltuielilor de judecată aferente procedurii, întrucât acțiunea a fost declarată fondată cu privire la trei dintre cele cinci măsuri de ajutor contestate, iar recurenta a formulat acțiunea cu privire la celelalte două măsuri de ajutor contestate doar pentru motivul că nici documentele care i-au fost comunicate în timpul procedurii administrative, nici decizia Comisiei nu conțineau informații detaliate în acest sens.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 3 iunie 2015 – Pensa Pharma/OAPI – Ferring și Farmaceutisk Laboratorium Ferring (PENSA PHARMA și pensa)

(Cauzele conexate T-544/12 și T-546/12) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Mărci comunitare verbală Pensa PHARMA și figurativă pensa — Mărci națională și Benelux verbale anterioare PENTASA — Consimțământ expres pentru înregistrarea mărcii comunitare înainte de depunerea cererii de declarare a nulității — Articolul 53 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Motive relative de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 și articolul 53 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2015/C 236/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Pensa Pharma, SA (Valencia, Spania) (reprezentanți: M. Esteve Sanz, M. González Gordon și R. Kunze, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: P. Geroulakos și J. Crespo Carrillo, agenți)

Cealalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, interveniente la Tribunal: Ferring BV (Hoofddorp, Țările de Jos) și Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S (Copenhaga, Danemarca) (reprezentanți: inițial I. Fowler, solicitor, A. Renck, V. von Bomhard și D. Slopek, avocați, ulterior I. Fowler, A. Renck, V. von Bomhard și J. Fuhrmann, avocat, și, în final, I. Fowler și J. Fuhrmann)

Obiectul

Două acțiuni formulate împotriva Deciziilor Camerei a cincea de recurs a OAPI din 1 octombrie 2012 (cauzele R 1883/2011-5 și R 1884/2011-5), privind o procedură de declarare a nulității între Ferring BV și Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S, pe de o parte, și Pensa Pharma SA, pe de altă parte

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunile.
- 2) Obligă Pensa Pharma SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 55, 23.2.2013.

Hotărârea Tribunalului din 4 iunie 2015 – Stayer Ibérica/OAPI – Korporaciya „Masternet” (STAYER)

(Cauza T-254/13) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară figurativă STAYER — Marca internațională verbală anterioară STAYER — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 53 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2015/C 236/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Stayer Ibérica, SA (Pinto, Spania) (reprezentant: S. Rizzo, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: P. Geroulakos, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: ZAO Korporaciya „Masternet” (Moscova, Rusia) (reprezentant: N. Bürglen, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 4 martie 2013 (cauza R 2196/2011-2), referitoare la o procedură de declarare a nulității între ZAO Korporaciya „Masternet” și Stayer Ibérica, SA.

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 4 martie 2013 (cauza R 2196/2011-2) în măsura în care prin aceasta s-a declarat nulitatea mărcii comunitare figurative STAYER pentru „piese de mașini de tăiere și de polizare cu burghiu de diamant; burghie și discuri pentru tăiere destinate industriei marmurei, granitului, pietrei, gresiei, plăcilor ceramice, cărămizii și, în general, unelte de tăiere ca piese pentru mașinile din clasa 7”, din clasa 7, precum și pentru „instrumente manuale pentru șlefuit (discuri și pietre de șlefuit)”, din clasa 8.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) OAPI, Stayer Ibérica, SA și ZAO Korporaciya „Masternet” suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 207, 20.7.2013.

Hotărârea Tribunalului din 4 iunie 2015 – Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein/BCE

(Cauza T-376/13) (¹)

(„Acces la documente — Decizia 2004/258/CE — Acordul de schimb din 15 februarie 2012 încheiat între Grecia și BCE și băncile centrale naționale din Eurosistem — Anexele A și B — Refuz parțial al accesului — Interes public — Politica monetară a Uniunii și a unui stat membru — Situația financiară a BCE și a băncilor centrale naționale din Eurosistem — Stabilitatea sistemului financiar în cadrul Uniunii”)

(2015/C 236/45)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein (Kiel, Germania) (reprezentanți: O. Hoepner și D. Unrau, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (reprezentanți: A. Sáinz de Vicuña Barroso, S. Lambrinoc și K. Laurinavičius, agenți, asistați de H.-G. Kamann și P. Gey, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei BCE din 22 mai 2013, comunicată reclamantului prin scrisoarea președintelui acesteia, de respingere în parte a unei cereri de acces la anexele A și B la „Exchange agreement dated 15 February 2012 among the Hellenic Republic and the European Central Bank and the Eurosystem NCBs listed herein” (Acordul de schimb din 15 februarie 2012 încheiat între Republica Elenă și Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale din Eurosistem pe care le enumeră).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 260, 7.9.2013.

Hotărârea Tribunalului din 3 iunie 2015 – Bora Creations/OAPI – Beauté prestige international (essence)

(Cauza T-448/13) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală essence — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2015/C 236/46)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Bora Creations, SL (Ceuta, Spania) (reprezentanți: R. Lange, G. Hild și C. Pape, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: L. Rampini, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Beauté prestige international (Paris, Franța) (reprezentanți: T. de Haan și P. Pétters, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a cincea de recurs a OAPI din 6 iunie 2013 (cauza R 1085/2012-5) privind o procedură de declarare a nulității între Beauté prestige international și Bora Creations, SL

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Bora Creations, SL la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 304, 19.10.2013.

Hotărârea Tribunalului din 10 iunie 2015 – AgriCapital Corp./OAPI – agri.capital (AGRI.CAPITAL)(Cauza T-514/13) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale AGRI.CAPITAL — Mărci comunitare verbale anterioare AgriCapital și AGRICAPITAL — Motiv relativ de refuz — Lipsa similitudinii serviciilor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2015/C 236/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: AgriCapital Corp. (New York, Statele Unite) (reprezentanți: P. Meyer și M. Gramsch, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: P. Geroulakos, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: agri.capital GmbH (Münster, Germania) (reprezentant: A. Nordemann-Schiffel, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 10 iulie 2013 (cauza R 2236/2012-2), privind o procedură de opoziție între AgriCapital Corp. și agri.capital GmbH.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă AgriCapital Corp. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 352, 30.11.2013.

Hotărârea Tribunalului din 3 iunie 2015 – Giovanni Cosmetics/OAPI – Vasconcelos & Gonçalves (GIOVANNI GALLI)(Cauza T-559/13) ⁽¹⁾

(Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative GIOVANNI GALLI — Marca comunitară verbală anterioară GIOVANNI — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Caracterul distinctiv al unui prenume și al unui nume de familie)

(2015/C 236/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Giovanni Cosmetics, Inc. (Rancho Dominguez, California, Statele Unite) (reprezentanți: J. van den Berg și M. Meddens-Bakker, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: M. Rajh, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Vasconcelos & Gonçalves, SA (Lisabona, Portugal)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 13 august 2013 (cauza R 1189/2012 2), privind o procedură de opoziție între Giovanni Cosmetics, Inc. și Vasconcelos & Gonçalves, SA

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Giovanni Cosmetics, Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 24, 25.1.2014.

Hotărârea Tribunalului din 3 iunie 2015 – Luxembourg Pamol (Cipru) și Luxembourg Industries/Comisia

(Cauza T-578/13) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — Produse fitosanitare — Publicarea de documente privind includerea unei substanțe active — Respingerea cererii de aplicare a regimului de confidențialitate în privința anumitor informații — Neimputabilitatea actului atacat pârâtei — Inadmisibilitate”)

(2015/C 236/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Luxembourg Pamol (Cyprus) Ltd (Nicosia, Cipru) și Luxembourg Industries Ltd (Tel-Aviv, Israel) (reprezentanți: C. Mereu și K. van Maldegem, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. von Rintelen și P. Ondrůšek, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei, comunicate prin scrisoarea Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA) din 8 octombrie 2013, de a publica anumite părți ale documentelor cu privire la care reclamantele solicitaseră aplicarea regimului de confidențialitate

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Obligă Luxembourg Pamol (Cyprus) Ltd și Luxembourg Industries Ltd la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii referitoare la măsurile provizorii.

⁽¹⁾ JO C 45, 15.2.2014.

Hotărârea Tribunalului din 3 iunie 2015 – Levi Strauss/OAPI – L&O Hunting Group (101)(Cauza T-604/13) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale 101 — Marca comunitară verbală anterioară 501 — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2015/C 236/50)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Levi Strauss & Co. (New Castle, California, Statele Unite) (reprezentanți: inițial V. von Bomhard și J. Schmitt, ulterior V. von Bomhard, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: G. Schneider și M. Fischer, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: L&O Hunting Group GmbH (Isny im Allgäu, Germania) (reprezentanți: K. Kuck, K. Landes și G. Müllejans, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 6 septembrie 2013 (cauza R 1538/2012-2), privind o procedură de opoziție între Levi Strauss & Co. și L&O Hunting Group GmbH

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 6 septembrie 2013 (cauza R 1538/2012-2), privind o procedură de opoziție între Levi Strauss & Co. și L&O Hunting Group GmbH.
- 2) Obligă OAPI și L&O Hunting Group să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Levi Strauss & Co.

⁽¹⁾ JO C 24, 25.1.2014.

Hotărârea Tribunalului din 3 iunie 2015 – BP/FRA(Cauza T-658/13 P) ⁽¹⁾

[„Recurs — Funcție publică — Agent contractual — Personalul Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii — Neprelungirea, pe perioadă nedeterminată, a unui contract pe perioadă determinată — Dreptul de a fi ascultat — Schimbarea repartizării într-un alt serviciu până la terminarea contractului — Aprecierea elementelor de fapt — Denaturarea elementelor de probă — Obligația de motivare]

(2015/C 236/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: BP (Barcelona, Spania) (reprezentanți: L. Levi și M. Vandenbussche, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA) (reprezentanți: M. Kjærum, agent, asistat de B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 30 septembrie 2013, BP/FRA (F-38/12, RepFP, EU:F:2013:138), prin care se solicită anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 30 septembrie 2013, BP/FRA (F-38/12, RepFP, EU:F:2013:138), în măsura în care a respins acțiunea formulată împotriva deciziei Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA), cuprinsă în scrisoare din 27 februarie 2012 de neprelungire a contractului de muncă al BP în calitate de agent contractual.
- 2) Anulează decizia FRA, cuprinsă în scrisoarea din 27 februarie 2012, de neprelungire a contractului de muncă al BP în calitate de agent contractual.
- 3) Respinge în rest recursul.
- 4) BP și FRA suportă propriile cheltuieli de judecată efectuate atât în procedura în fața Tribunalului Funcției Publice, cât și în prezenta procedură.

⁽¹⁾ JO C 61, 1.3.2014.

Hotărârea Tribunalului din 4 iunie 2015 – Bora Creations/OAPI (gel nails at home)

(Cauza T-140/14) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale gel nails at home — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2015/C 236/52)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Bora Creations, SL (Ceuta, Spania) (reprezentanți: R. Lange, G. Hild și E. Schallast, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Poch, agent)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 5 decembrie 2013 (cauza R 450/2013-1) privind înregistrarea semnului verbal gel nails at home drept marcă comunitară

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Bora Creations, SL la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 135, 5.5.2014.

Hotărârea Tribunalului din 4 iunie 2015 – Deluxe Laboratories/OAPI (deluxe)(Cauza T-222/14) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative deluxe — Motive absolute de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Lipsa caracterului descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 — Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2015/C 236/53)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Deluxe Laboratories, Inc. (Burbank, California, Statele Unite) (reprezentant: S. Serrat Viñas, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: S. Palmero Cabezas, agent)

Obiectul

Acțiune îndreptată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 22 ianuarie 2014 (cauza R 1250/2013-2), privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ deluxe ca marcă comunitară.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 22 ianuarie 2014 (cauza R 1250/2013-2).
- 2) Obligă OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 175, 10.6.2014.

Hotărârea Tribunalului din 3 iunie 2015 – Lithomex/OAPI – Glaubrecht Stingel (LITHOFIX)(Cauza T-273/14) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală LITHOFIX — Mărcile națională și internațională verbale anterioare LITHOFIN — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Similitudinea produselor — Lipsa obligației de examinare în raport cu totalitatea produselor acoperite de marca anterioară — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 53 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2015/C 236/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Lithomex ApS (Langeskov, Danemarca) (reprezentant: L. Ullmann, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: S. Bonne, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Glaubrecht Stingel GmbH & Co. KG (Wendlingen, Germania) (reprezentant: T. Krüger, avocat)

Obiectul

Acțiune îndreptată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a OAPI din 17 februarie 2014 (cauza R 2280/2012-5) privind o procedură de declarare a nulității între Glaubrecht Stingel GmbH & Co. KG și Lithomex ApS

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Lithomex ApS la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 253, 4.8.2014.

Hotărârea Tribunalului din 9 iunie 2015 – Navarro/Comisia

(Cauza T-556/14 P) ⁽¹⁾

(„Recurs — Funcție publică — Agenți contractuali — Recrutare — Cerere de manifestare a interesului — Calificări minime necesare — Refuzul angajării — Încălcarea articolului 116 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului Funcției Publice — Eroare de drept — Denaturarea faptelor”)

(2015/C 236/55)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Victor Navarro (Sterrebeek, Belgia) (reprezentanți: S. Rodrigues și A. Blot, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Berardis-Kayser și G. Berscheid, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) din 21 mai 2014, Navarro/Comisia (F-46/13, RepFP, EU:F:2014:104), prin care se urmărește anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Îl obligă pe domnul Victor Navarro la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 351, 6.10.2014.

Hotărârea Tribunalului din 4 iunie 2015 – Yoo Holdings/OAPI – Eckes-Granini Group (YOO)**(Cauza T-562/14) ⁽¹⁾****[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale YOO — Mărcile națională și internațională verbale anterioare YO — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]**

(2015/C 236/56)

Limba de procedură: engleză

Părțile

Reclamantă: Yoo Holdings Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: D. Farnsworth, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: S. Bonne, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Eckes-Granini Group GmbH (Nieder-Olm, Germania) (reprezentant: W. Berlit, avocat)

Obiectul

Recours formé contre la décision de la deuxième chambre de recours de l’OHMI du 29 avril 2014 (affaire R 762/2013-2), relative à une procédure d’opposition entre Eckes-Granini Group GmbH et Yoo Holdings Ltd.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Yoo Holdings Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 351, 6.10.2014.

Acțiune introdusă la 10 aprilie 2015 – Mabrouk/Consiliul**(Cauza T-175/15)**

(2015/C 236/57)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Mohamed Marouen Ben Ali Bel Ben Mohamed Mabrouk (Tunis, Tunisia) (reprezentanți: J.-R. Farthouat, J.-P. Mignard și N. Boulay, avocați, S. Crosby, solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2015/157 a Consiliului (JO L 26, p. 29) de modificare a Deciziei 2011/72/PESC privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Tunisia (JO L 28, p. 62), în măsura în care acestea se aplică reclamantului, măsurile restrictive respective constând în înghețarea activelor în Uniunea Europeană; și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că, prin natura, fondul și durata sa, procedura împotriva reclamantului nu oferă Consiliului un temei suficient pentru decizia atacată.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe incompatibilitatea actului atacat cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât a fost adoptat cu încălcarea principiului termenului rezonabil, în sensul acestui articol.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe realizarea cu succes de către Tunisia a tranziției la democrație, după cum a recunoscut, printre altele, chiar Consiliul, astfel încât actul atacat este lipsit de obiect și, prin urmare, nelegal.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea prezumției de nevinovăție și pe o încălcare continuă a principiului bunei administrări, în contextul cărora actul atacat încalcă acest principiu și este nelegal.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere constând în faptul că actul atacat a fost adoptat numai în legătură cu obiectivele politicii externe și de securitate a Consiliului, cu excluderea aspectelor penale ale problemei și, în special, a situației de fapt în cauză.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de proprietate al reclamantului.

Acțiune introdusă la 27 aprilie 2015 – Redpur/OAPI – Redwell Manufaktur (Redpur)

(Cauza T-227/15)

(2015/C 236/58)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Redpur GmbH (Hayingen, Germania) (reprezentant: S. Schiller, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Redwell Manufaktur GmbH (Hartberg, Austria)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „Redpur” – cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 10 934 305

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 11 februarie 2015 în cauza R 678/2014-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate și respingerea opoziției;

- admiterea în întregime a cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 10 934 305 sau, în subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare camerei de recurs;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în prezenta procedură;
- obligarea Redwell Manufaktur GmbH la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în procedurile desfășurate în fața diviziei de opoziție și a camerei de recurs.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 15 mai 2015 – Cryo-Save/OAPI – MedSkin Solutions Dr. Suwelack (Cryo-Save)

(Cauza T-239/15)

(2015/C 236/59)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Cryo-Save AG (Freienbach, Elveția) (reprezentant: C. Onken, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG (Billerbeck, Germania)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „Cryo-Save” – marca comunitară nr. 4 625 216

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a OAPI din 3 martie 2015 în cauza R 2567/2013-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- modificarea deciziei atacate în sensul anulării deciziei diviziei de anulare din 30 octombrie 2013 și respingerii cererii de decădere din drepturile asupra mărcii comunitare nr. 4 625 216;
cu titlu subsidiar, anularea deciziei atacate;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 56 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 coroborat cu norma 37 litera (b) punctul (iv) din Regulamentul nr. 2868/95;
- încălcarea articolului 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 18 mai 2015 – Grupo Bimbo/OAPI (Formă de bare cu patru cercuri)**(Cauza T-240/15)**

(2015/C 236/60)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Grupo Bimbo, SAB de CV (Ciudad de Mexico, Mexic) (reprezentant: N. Fernández Fernández-Pacheco, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Datele privind procedura în fața OAPI

Marca în litigiu: marcă comunitară tridimensională (Formă de bare cu patru cercuri) – cererea de înregistrare nr. 12 551 867

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 2 martie 2015 în cauza R 1602/2014-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate, întrucât este nelegală și încalcă dispozițiile juridice în vigoare privind marca comunitară; pronunțarea unei hotărâri conform pretențiilor cuprinse în cerere, având în vedere caracterul distinctiv intrinsec suficient al mărcii tridimensionale solicitate, dispunându-se admiterea cererii de înregistrare a unei mărci comunitare tridimensionale nr. 12 551 867 pentru produse din clasele 5, 29 și 30 din Clasificarea Internațională în ansamblul său;
- obligarea persoanei care a formulat opoziția la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură și la restituirea taxelor plătite OAPI aferente căii de atac și onorariilor corespunzătoare.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 18 mai 2015 – ACDA și alții/Comisia**(Cauza T-242/15)**

(2015/C 236/61)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamante: Automobile Club des Avocats – ACDA (Paris, Franța), Organisation des Transporteurs Routiers Européens – OTRE (Bordeaux, Franța), Fédération française des motards en colère – FFMC (Paris), Fédération française de motocyclisme (Paris) și Union nationale des automobile clubs (Paris) (reprezentant: M. Lesage, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii contencioase pe care au introdus-o ca fiind admisibilă;
- anularea comunicării SA.38271 a Comisiei Europene din 28 octombrie 2014 privind ajutorul de stat SA.2014/N 38271 aferent Planului de relansare a rețelei de autostrăzi pe teritoriul francez, publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (JOUE).

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă cinci motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe faptul că Planul de relansare a rețelei franceze de autostrăzi (denumit în continuare „PRRA”) ar avea ca efect specific crearea unui avantaj pentru societățile concesionare de autostrăzi prin intermediul resurselor publice.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe o afectare a concurenței de către PRRA.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe o supracompensare a sarcinilor asumate de societățile concesionare de autostrăzi, care ar fi incompatibilă cu misiunea lor de interes economic general.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe obstacolele în calea schimburilor comerciale dintre statele membre.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe caracterul nelegal al modificărilor aduse PRRA în lipsa unei noi notificări a Comisiei, care să fie ulterioară comunicării SA.38271.

Acțiune introdusă la 15 mai 2015 – Ivanyushchenko/Consiliul

(Cauza T-246/15)

(2015/C 236/62)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Yuriy Volodymyrovych Ivanyushchenko (Ienakiieve, Ucraina) (reprezentanți: B. Kennelly și J. Pobjoy, barristers, și R. Gherson, solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2015/364 a Consiliului din 5 martie 2015 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO L 62, p. 25) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/357 al Consiliului din 5 martie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO L 62, p. 1), în măsura în care se aplică reclamantului;

- cu titlu subsidiar, constatarea inaplicabilității articolului 1 alineatul (1) din Decizia 2014/119/PESC a Consiliului din 5 martie 2014 (astfel cum a fost modificat) și a articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 208/2014 al Consiliului din 5 martie 2014 (astfel cum a fost modificat), în măsura în care se aplică reclamantului, pentru motiv de nelegalitate;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șase motive.

1. Primul motiv întemeiat pe neidentificarea de către Consiliu a unui temei juridic adecvat pentru Decizia (PESC) 2015/364 a Consiliului (denumită în continuare „decizia”) și pentru Regulamentul (UE) 2015/357 (denumit în continuare „regulamentul”) (denumite, împreună, în continuare „măsurile contestate”). Articolul 29 din Tratatul UE nu constituie un temei juridic adecvat pentru decizie, deoarece critica reținută în privința reclamantului nu îl identifică ca fiind o persoană care a adus atingere democrației în Ucraina sau care a lipsit poporul ucrainean de avantajele dezvoltării durabile în țara sa [în sensul articolului 23 TUE și al dispozițiilor generale ale articolului 21 alineatul (2) UE]. Întrucât decizia este nelegală, Consiliul nu se putea întemeia pe articolul 215 alineatul (2) TFUE pentru a adopta regulamentul.
2. Al doilea motiv întemeiat pe eroarea vădită de apreciere comisă de Consiliu, atunci când a reținut că era îndeplinit criteriul care permitea înscrierea reclamantului în lista definită la articolul 1 alineatul (1) din Decizia 2014/119/PESC a Consiliului din 5 martie 2014 (astfel cum a fost modificat) și la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 208/214 al Consiliului din 5 martie 2014 (astfel cum a fost modificat). Reclamantul nu face obiectul unei proceduri penale „pentru deturnare de fonduri sau bunuri publice”.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea de către Consiliu a dreptului la apărare al reclamantului și a dreptului la buna administrare și la un control jurisdicțional efectiv. Mai precis, Consiliul nu a examinat cu rigurozitate și imparțialitate dacă motivele care trebuiau să justifice noua desemnare a reclamantului erau într-adevăr fondate în raport cu argumentația prezentată de reclamant anterior noii sale desemnări.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe neîndeplinirea de către Consiliu a obligației sale de a furniza motive adecvate care justifică noua desemnare a reclamantului.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe încălcarea de către Consiliu, fără justificare și în mod disproporționat, a drepturilor fundamentale ale reclamantului, inclusiv a dreptului la protecția proprietății și a reputației. Impactul măsurilor contestate asupra reclamantului este amplu, întrucât privește proprietatea și reputația sa la nivel mondial. Consiliul nu a demonstrat că înghețarea fondurilor și a resurselor economice ale reclamantului are legătură cu vreun scop legitim sau se justifică printr-un astfel de scop și cu atât mai puțin că este proporțională cu scopul.
6. Al șaselea motiv, invocat în susținerea declarării nelegalității, întemeiat pe faptul că, contrar argumentelor avansate în cadrul celui de al doilea motiv, articolul 1 alineatul (1) din Decizia 2014/119/PESC a Consiliului din 5 martie 2014 (astfel cum a fost modificat) și articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 208/2014 al Consiliului din 5 martie 2014 (astfel cum a fost modificat) trebuie interpretate în sensul că includ și anchetele unei autorități ucrainene, indiferent dacă există o decizie sau o procedură judiciară care să o justifice, să o controleze sau să o supravezeze, criteriul de desemnare ar fi, dată fiind întinderea și domeniul de aplicare arbitrar care rezultă dintr-o astfel de interpretare largă, lipsit de un temei juridic adecvat și/sau ar fi disproporționat în raport cu obiectivele deciziei și ale regulamentului. Prin urmare, dispoziția ar fi nelegală.

Acțiune introdusă la 26 mai 2015 – Close și Cegelec/Parlamentul**(Cauza T-259/15)**

(2015/C 236/63)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamante: SA Close (Harzé-Aywaille, Belgia) și Cegelec (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: J.-M. Rikkers și J.-L. Teheux, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei adoptate la o dată necunoscută de Parlamentul European de a atribui contractul de achiziții publice de lucrări cu privire la „proiectul de extindere și de modernizare a clădirii Konrad Adenauer din Luxemburg” lotul 73 (centrala electrică), referința INLO-D-UPIL-T-14-A04, Asociației temporare ENERGIE-KAD (compusă din societățile MERSCH și SCHMITZ PRODUCTION SARL și ENERGOLUX S.A.) și totodată de a nu fi ales oferta reclamantelor.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare și a principiului transparenței, în măsura în care lectura motivelor de respingere a ofertei reclamantelor și a extraselor din decizia de atribuire a contractului Asociației temporare ENERGIE-KAD nu ar permite să se verifice faptul că acești ofertanți respectă cerințele de selecție calitativă prevăzute în documentele pentru atribuirea contractului.
2. Al doilea motiv întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe o încălcare a principiilor egalității și nediscriminării.

Reclamantele susțin că Parlamentul European a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a atribuit contractul în cauză Asociației temporare ENERGIE-KAD și că nu s-au aplicat criteriile de selecție în conformitate cu caietul de sarcini și cu respectarea principiilor transparenței, proporționalității, egalității de tratament și nediscriminării impuse de articolul 102 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) Nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, p. 1)

Acțiune introdusă la 26 mai 2015 – Edison/OAPI – Eolus Vind (publ) (e)**(Cauza T-276/15)**

(2015/C 236/64)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Edison SpA (Milano, Italia) (reprezentanți: D. Martucci, F. Boscarol de Roberto și I. Gatto, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Eolus Vind AB (publ) (Hässleholm, Suedia)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul: reclamanta

Marca în litigiu: marca figurativă care cuprinde litera „e” – cerere de înregistrare nr. 10 420 941

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 24 februarie 2015 în cauza R 2358/2013-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 5 iunie 2015 – Banimmo/Comisia

(Cauza T-293/15)

(2015/C 236/65)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Banimmo SA (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: V. Ost și M. Vanderstraeten, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea obligației de motivare și a dreptului reclamantei la o bună administrare și la o protecție juridică eficientă, deoarece, în pofida solicitărilor repetate ale reclamantei, Comisia nu i-ar fi comunicat niciodată motivele de refuz al ofertei.
 2. Al doilea motiv întemeiat pe modificarea, în cursul procedurii, a anumitor elemente esențiale ale avizului de prospectare de imobile în cauză, cu încălcarea principiilor transparenței și egalității între ofertanți.
 3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului transparenței, întrucât Comisia a purtat negocieri cu diferiți ofertanți în mod imprevizibil și netransparent, în special omițând să anunțe formal etapele procedurii și termenele de prezentare a ofertelor.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO